

BUB!

Beatles Unlimited

Bijlage

waarin opgenomen de Officiële Nederlandse Beatles Fanclub
Nederlandse bijlage bij nummer 176 • Juli/Augustus 2004

Postbus 602, 3430 AP Nieuwegein
tel.: 030-6063678
fax: 030- 2445292
e-mail: beatlunl@ision.nl
<http://www.beatles-unlimited.com>

176

Newsdesk

Beatlesdesk

• 24 februari 2004. 'The Ultimate Pop Star' op Channel 4 heeft een top 50 samengesteld van de best verkopende singles artiesten in het Verenigd Koninkrijk. Cliff Richard stond op nr. 1, de Beatles slechts op nr. 2 met 20.799.632 verkochte singles. Paul McCartney stond op nr. 9 met 9.781.603 singles en was de enige artiest die 2x in de top 10 voorkwam en één van de vier personen die 2 miljoen exemplaren of meer hadden verkocht. Paul Gambaccini en Phil Collins praatten over Pauls prestatie. Hunter Davies, Paul Gambaccini en Alf Bicknell praatten over de Beatles' prestatie, afgewisseld met aardige archiefbeelden.

• 19 maart 2004. Het Sgt Pepper album van de Beatles wordt bewaard in het Amerikaanse Registry of Historic Sound. Het album is één van in totaal 50 opnamen die zijn uitgekozen om digitaal te worden geconserveerd door het Library of Congress.

• In het Duitse tijdschrift Musik Express stond een Beatles special die zich voornamelijk concentreerde op de jaren 1965-1967.

• De Britse PPL (Phonographic Performance Ltd) die opkomt voor de rechten van artiesten heeft vastgesteld dat Procol Harum's "A Whiter Shade of Pale" de meestgedraaide plaat is in het Verenigd Koninkrijk van de afgelopen 70 jaar. Ter gelegenheid van de 70^e verjaardag van PPL, berekende de organisatie een top 70 van de opnames die het meest werden gedraaid, niet alleen op de radio maar alle publieke optredens waaronder clubs, winkelcentra en jukeboxen. Behalve Procol Harum en Queens Bohemian Rhapsody bevatte de top 10 Wet Wet Wet - "Love Is All Around" (3), the Everly Brothers - "All I Have To Do Is Dream/Claudette" (4), Bryan Adams - (Everything I Do) I Do It For You" (5), Abba - "Dancing Queen" (6), Elvis Presley - "All Shook Up" (7), Rod Stewart - "Maggie May" (8) en het Beatles paar "Hello Goodbye" en "Get Back" op respectievelijk nr. 9 en 10. Verder stonden in de lijst John Lennon met "Imagine" (12), George Harrison's "My Sweet Lord" (15) en van de Beatles - "From Me To You" (54).

• Revolution Radio heeft een nieuwe radio-opname, het laatste officiële optreden van de Beatles in het Candlestick Park in San Francisco, Californië op 29 augustus 1966. Je moet wel een account hebben bij Live365 om naar de opname te kunnen luisteren:

<http://www.beatlelinks.net/cgi-bin/links/jump.cgi?ID=1192>

• 22 april 2004. Toronto's Beatlemania Shoppe kondigde de Canadese première aan van "The Art of The Beatles", lopend van 30 april 2004 tot 9 mei 2004. Naast de meer dan 100 originele kunstwerken uit de Beatles' film Yellow Submarine uit 1967 die te zien waren, konden foto's (beperkte oplage) en kunstwerken uit de ABC zaterdagochtend Beatles tekenfilmserie uit 1965 worden bekeken.

• 22 april 2004. Het Amerikaanse tijdschrift Blender stelde een top 50 samen van de slechtste nummers allertijden: McCartney's duet met Stevie Wonder, "Ebony and Ivory" stond op nr. 10 en "Ob-La-Di, Ob-La-Da" van de Beatles stond op nr. 48.

• 26 april 2004. Na een felle strijd tussen uitgeverijen heeft Mark Lewisohn een contract van £1,2 miljoen (ca. €1,8 miljoen) ondertekent om de geschiedenis van de Beatles te schrijven. Naar verluidt zal hij in 12 jaar 3 delen schrijven. Simon Trewin, Lewisohns vertegenwoordiger bij Peters Fraser and Dunlop, zei: "Er zullen nog veel meer boeken over de Beatles worden geschreven, maar ik denk dat deze serie zal blijven. Dit boek wordt geschreven omdat de Beatles een uniek mondiaal cultureel fenomeen waren, zijn en altijd zullen blijven. Het is niet alleen de geschiedenis van de Beatles, maar van de naoorlogse Britse cultuur. Mark is dé persoon om het verhaal tot leven te brengen. Hij heeft een geweldig archief en de connecties. Maar het wordt geen officiële uitgave. En het wordt geen hagiografie." Het eerste deel wordt vermoedelijk uitgebracht in 2008 als Liverpool de culturele hoofdstad van Europa is. De volgende delen zullen naar verwachting om de vier jaar worden uitgebracht.

• Juni 2004. In het muziekblad Q van deze maand stond een door lezers samengestelde lijst van de 100 beste optredens allertijden! De eerste Beatles notering in de lijst stond op nr. 7: hun dakoptreden op 30 januari 1969 wordt gezien als 'nog steeds het beste live optreden van de grootste Britse band ooit.' Paul en Linda McCartney en Ringo Starr stonden op de gastenlijst vermeld bij Stevie Wonders Rainbow Theatre concert op 24 januari 1974 (nr. 80).

• 5 juni 2004. 'The Rise Of The Celebrity Class' op BBC2 liet Paul & George's toespraken zien op de Variety Club of Great Britain Awards in 1964.

• 6 juni 2004. Op BBC4 werd het eerste deel van de 10-delige serie 'Sounds of the 60's' uitgezonden, met daarin veel beelden van de Beatles, gevolgd door 'A Hard Day's Night.'

• 12 juni 2004. BBC Radio 4 zond een speciale editie uit van "The Archive hour" over Zapple (The Avant Garde / Leftfield segment of Apple Corps.). De tekst was ingesproken door Barry Miles, vroeger mede-eigenaar van de Indica boekwinkel en een biograaf van Paul McCartney.

• 12 juni 2004. In het Stax Museum of American Soul Music is de reizende tentoonstelling met foto's uit het archief van televisiestation CBS "The Beatles! Backstage and Behind the Scene" te bezichtigen. Dit is de derde Amerikaanse plaats waar de tentoonstelling, die tot 12 september 2004 duurt, neerstrijkt. De tentoonstelling is te zien in samenwerking met de door Memphis georganiseerde viering ter gelegenheid van de 50^e verjaardag van rock-'n-roll, en de 40^e verjaardag van het eerste Noord-Amerikaanse bezoek en tournee van de Beatles in 1964. Op 12 juni 2004 werd een openingsreceptie gehouden en fotograaf Bill Epperidge signeerde exemplaren van het boek over de tentoonstelling. Tijdens de tentoonstelling verkoopt het Stax Museum de met de hand gedrukte herdenkingsposter van 'The Beatles! Backstage and Behind the Scenes' met daarop vijf foto's uit de tentoonstelling. De prijs is \$64 (ca. €51) en de poster is 20"x28" (51 x 71 cm) groot.

• 15 juni 2004. Beatles tribute band The Beate/s trad op in Melbourne ter gelegenheid van de 40^e verjaardag van het optreden van de band aldaar. De

band speelde die avond een complete set Beatlesmateriaal met het originele voorprogramma van de Beatles van al die jaren terug.

The Beate/s werden vergezeld door Johnny Chester, Johnny Devlin, The Phantoms en Sounds Incorporated. Na de show beleefden originele beelden van het Beatles concert in Melbourne hun première op het grote scherm.

- Juni 2004. In Her Majesty's Theatre in Melbourne werd een Beatles tentoonstelling gehouden met interviews, foto's en zeldzame memorabilia.

- 21 juni 2004. Arrow Rock Radio draaide een dag lang de Beatles en de Stones onder de noemer 'the Battle of the Giants'. Op de playlist stond vijf uur muziek van elke band – min of meer in chronologische volgorde – gevolgd door twee uur muziek van de verschillende soloprojecten, vijf uur met album tracks en ten slotte twee uur met muziek uit Arrows "schatkamer".

- 21 juni 2004. De Mojo Beatles tentoonstelling met de titel 'The Beatles; Classic, Rare and Unseen' strijkt neer in The Blink Gallery op de Londense Poland Street van 21 juni tot 9 augustus. Er zijn meer dan 100 foto's te zien die ook zijn gepubliceerd in Mojo's onlangs uitgebrachte Beatles fotospecial. De tentoonstelling zal ook te zien zijn in de galerie op Mathew Street.

- In weer een overzicht stemden Britse muzikanten voor het beste Britse album en kozen het debuutalbum van The Stone Roses als nr. 1, gevolgd door Revolver (2), Sgt Pepper (5) en The White Album (6).

- Van Yellow Submarine zal een kinderboek worden gemaakt dat wordt uitgebracht in september. Het plaatjesboek zal worden gedrukt in acht talen.

- 28 april 2004. Voor een onderzoek vroeg de Times aan mensen 'Wat is het meest Brits?' De top 10 is als volgt: 1 en 2. Rosbief en Yorkshire pudding / Fish and chips (beide 73%) 3. De Britse koningin (64%) 4. Buckingham Palace (58%) 5. Engels ontbijt (56%) 6 en 7. The Beatles / Houses of Parliament en de Big Ben (beide 55%) 8. Marks & Spencer (53%) 9. Politieagent (52%) 10. Theedrinken (51%). Andere items op de lijst zijn o.a. netjes in de rij staan, zelfbeheersing, Fawltly Towers, Cliff Richard, Queen en Hugh Grant.

- Juli 2004. In muziekblad Q stond een lijst met de 50 beste Britse albums allertijden, waaronder Revolver (tweede achter 'Defenitely Maybe' van Oasis) en John Lennon / POB (27).

- Augustus 2004. Het tijdschrift Guitar Player viert de 40e verjaardag van het bezoek van de Beatles aan Amerika met een serie van vijf te verzamelen voorkanten: één voorkant waar ze alle vier op staan en vier van de bandleden apart. Verder kunnen lezers een gooi doen naar één van de 40 prijzen waaronder boxed-set uitgaven van alle vijf de voorkanten, het Beatles Gear boek of de "Fab Gear Rig", een opnieuw in omloop gebrachte Epihone Casino gitaar – die ooit door John Lennon en Paul McCartney werd gebruikt – compleet met de nieuwe Vox Valvetronix versterker. In elk tijdschrift staat ook een volledige transcriptie van een Beatles hit.

- Een aardig tekenfilmpje dat is gebaseerd op de melodie uit Eleanor Rigby is te bekijken op het

Internet. Het is te vinden op <http://www.stud.ntnu.no/~alexann/>. Een ander stukje uit een tekenfilm van het Beatlesnummer Come Together, staat op www.bnn.nl of www.bizarsite.nl. Een karaoke versie is ook verkrijgbaar.

- Verzamelaars van Beatlesboeken, memorabilia en platen in allerlei formaten, moeten eens een kijkje nemen op <http://www.beatles-records.de>.

- The Observer Music Monthly vroeg aan Britse muzikanten en recensenten om hun stem uit te brengen op het beste Britse rockalbum allertijden. De Beatles kwamen niet op nr. 1 terecht, die plaats was voor het debuutalbum van the Stone Roses uit 1989. 'Revolver' van de Beatles stond echter wel op nr. 2 en in de top 10 stonden nog twee Beatlesalbums: Sgt Pepper (5) and The Beatles (6).

- Vertegenwoordigers van de Beatles zijn in gesprek met verschillende muzikanten over de distributierechten van hun nummers op het Internet. Een aantal uitspraken over dit onderwerp: "MSN werkt nauw samen met de muziekindustrie om een muziekservicesysteem van topkwaliteit voor consumenten te maken. Het systeem bevat o.a. een groot muziekaanbod, maar het is te vroeg om er iets specifiefs erover te zeggen," zei een woordvoerder van Microsoft. "Het zou geweldig zijn als de Beatles besluiten om hun muziek legaal beschikbaar te maken," zei Jeanne Meyer, woordvoerder van EMI. "Zij zijn één van de uitzonderlijke belangrijke weigeraars voor wat betreft het regelen van hun digitale rechten," zei Jay Cooper, oudgediende onder de entertainment advocaten. "Het afgelopen jaar hebben verschillende grote artiesten het voorzichtig uitprobeerde." Al lange tijd zijn de Beatles de grootste Internet weigeraars van de muziekindustrie. 'Als één van de populairste bands van de wereld haar muziek op Internet zet, dan is dat een boodschap voor andere weigeraars dat dat de juiste weg is,' zei een andere bron binnen de industrie."

- Tom Wilkes, art director van het Monterey Pop Festival uit 1967, en zijn organisatie Project Interspeak, hebben een serie met zeer speciaal rock merchandise van de originele "Peace To Monterey" tekening van de Beatles uit 1967. De Beatleskunst staat op speciale litho's, hoeden en andere merchandise die wordt aangeboden door Planet Gear om via het Project Interspeak aandacht te besteden aan wereldvrede: http://www.wilkesworks.com/beatles_email.html

Harridesk

- 2 april 2004. 'A Concert For George' was te zien op BBC1. Twee weken later, op 16 april 2004, zond BBC4 hetzelfde muzikale eerbetoon uit.

- In Canada wordt het Wilbury's nummer "End Of The Line" gebruikt in een advertentiecampaigned voor de nieuwe film "The Terminal" met Tom Hanks en Catherine Zeta-Jones.

- Mei 2004. In Word van deze maand stond een special over Eric Clapton, met een interview waarin hij ondermeer vertelt over zijn relatie met George Harrison: 'Onze relatie was ongelofelijk gecompliceerd en erg diep en eigenlijk is hij vanaf de eerste dag hetzelfde gebleven. De eerste keer dat ik hem ontmoette was op een Beatles Christmas show,

en terwijl ik een enorm veel respect voor hem had, had ik tegelijkertijd het gevoel dat hij niet echt in de gaten had wat er gebeurde. Hoe veel ik ook naar hem opkeek, ik had enkele troeven in mijn hand en één daarvan was hoe je noten kon afbuigen en welke snaren je moest gebruiken enzovoort. We verleenden elkaar gunsten. Hij liet me binnen in het wereldje en stelde me voor aan mensen zoals Dylan, en ik liet hem dingen zien op de gitaar. Die dynamiek veranderde nooit. Het ging maar door en de inzet werd hoger totdat het te gek werd met Patti

[Boyd, opeenvolgend getrouwd met Harrison en Clapton] en mensen werden gekwetst.' (...) 'Het trieste is dat ik er geen idee van had hoe ziek hij was. Ik was zelfs in Japan toen hij overleed. De laatste keer dat ik hem zag was nadat er in zijn huis was ingebroken en hij was aangevallen. Ik zei tegen hem 'als je meer tijd had besteed aan het bevorderen van je relatie met de plaatselijke bewoners en minder aan het bouwen van veiligheidshekken zou dit niet zijn gebeurd. George was erg teruggetrokken, paranoïde en achterdochtig geworden, en ik denk dat dat problemen aantrok.'

- 15 mei 2004. Olivia Harrison heeft enkele plaatselijke bestuursleden in Henley-on-Thames beschuldigd van gedrag dat "bijna beledigend" is betreffende de plaatsbepaling voor George Harrison's herdenkingsteken. Na een bestuursvergadering op 27 april 2004 was ze woedend omdat de burgemeester van Henley, Chris Pye, had gezegd dat ze "een schop onder haar achterste" nodig had. Ze antwoordde schriftelijk: "Ik vraag me af of het misschien beter is om van het voorstel af te zien." Ze ontkende dat ze het bestuur had weggewuifd en zei dat ze "twee intense jaren lang haar aandacht aan haar familie had moeten geven". Ze zei: "Ik ben me er erg van bewust dat een haastige beslissing op de lange termijn gevolgen kan hebben voor de familie en de stad."

Lennonodesk

- 2 maart 2004. Onder de noemer 'Yoko Ono – England 1968-69' werden in ICA 2, Nash House, The Mall een aantal filmprojecten van Yoko Ono gedraaid, waaronder Two Virgins, Apotheosis en Film No. 5 (Smile).

- 16 maart 2004. "Ears on a Beatle—life liberty and the pursuit of John Lennon" is de naam van een dramavoorstelling – geschreven en geregisseerd door Mark St. Germain – over het FBI-onderzoek naar Lennon. Eens per week heeft het publiek de mogelijkheid om te discussiëren met de spelers of andere medewerkers van de productie in het D.R. 2 Theatre in New York. Advocaat Leon Wildes, die Lennon vertegenwoordigde tijdens de zaak tegen deportatie, discussieerde over zijn rol in de echte zaak en over zijn hulp bij het script van het toneelstuk. "Lennon was een speciaal mens en een slimme, opgewekte jongen. Hij was bedachtzaam en hoffelijk. Wildes, die co-producent is van het toneelstuk, zei dat Yoko destijds de gesprekken met de kandidaat-advocaten had gehouden en hij herinnert zich dat John tijdens een gesprek binnenkwam en aanbood om thee te zetten. Yoko leek "de leiding te hebben in juridische zaken," zei Wildes. John vertelde aan hem dat ze Wildes hadden uitgekozen omdat "Jij bent de

enige advocaat die ik begreep." Yoko was op hem gesteld en haar tarotkaartenvoorspeller zei "neem Leon." De voorstelling liep tot 20 juni 2004.

- 24 maart 2004. Documenten uit de National Archives tonen aan dat John Lennons expliciete obscene lithotekeningen, die in 1970 werden verkocht in de London Arts Gallery in New Bond Street, nooit het predikaat obscene hadden. Uit het oorspronkelijke DPP-dossier (Director of Public Prosecutions) blijkt dat een mogelijke reden hiervoor zou kunnen zijn de gevolgen die een succesvolle vervolging zou hebben gehad voor andere verzamelingen van erotische kunst (waaronder de Fragonard verzameling van de Britse koningin).

- 25 maart 2004. Als eerbetoon aan John Lennon legden voetbalfans uit Liverpool op het Imagine mozaïek in Central Park een LFC sjaal met daarop de woorden You'll Never Walk Alone.

- 2 april 2004. 'Grapefruit:Yoko Ono in 1964', curator Midori Yamamura, werd in de lente 6 weken lang tentoongesteld bij de Ise Cultural Foundation in New York City. In de kleine galerij waren enkele vroege werken van Yoko te zien, waaronder een zwarte tas waarin bezoekers zich konden begeven, enkele van haar vroege Grapefruit handleidingen hingen aan de muur en haar vroege films, waaronder Cut Piece, werden continu vertoond. Aziatische artiesten gaven wekelijks nieuwe interpretaties van vroege werken zoals Touch, Water en Cut Pieces. De tentoonstelling duurde tot 15 mei 2004.

- 24 – 25 april 2004. Mojo Radio Station hield een John Lennon Weekend met een A-Z van de Beatles. Meer informatie is te lezen op www.mojo4music.com.

- Mei 2004. In Uncut stond een cover story over de verschillende periodes in Eric Clapton's carrière, vergezeld van 'zijn meest onthullende interview tot nog toe'. In een aparte column praat hij over de eerste keer dat hij acid slikte toen hij op een feest was voor Sgt Pepper's Lonely Hearts Club Band. '(...) Het was STP, wat ongeveer viermaal zo sterk is als acid. Binnen het uur zei ik, 'Wauw, wat is hier aan de hand?' 'De mensen liepen in elkaar over en alles zweefde of was omringd door vlammen. (...) Ik zat in het restaurant en in de hoek zaten John, George, Paul en Ringo. Ze hadden allemaal STP genomen en zongen de mantra van Hare Krishna. Of zo leek het. Vervolgens zette iemand Sgt Pepper op en dat was mijn eerste ervaring met acid, voor de eerste keer luisteren naar dat album.' Verder herinnert hij zich dat hij John Lennon en zangeres Lulu samen het feest zag verlaten: "John was met Lulu en ik herinner me dat ik dacht, 'Wat een vreemd paar'. We gingen naar buiten en de straat stond vol met politieagenten. (...) Ik herinner me dat er een met de hand beschilderde Rolls Royce stopte en dat John en Lulu instapten. John zei, "Fuck, moet je al die politieagenten zien.' Ik denk dat iedereen terugging naar Johns huis en daar verderging."

- Mei 2004. In muziekblad Mojo stond een cover story over John Lennons protestacties, getiteld 'Lennon – Revolution In His Head – From the Beatles to bed-ins'. Een aantal citaten: 'en de eerste personen die contact met me opnamen waren Jerry Rubin en Abbie Hoffman. Zo eenvoudig gaat dat. Die twee bekende jongens uit Amerika bellen je op, "Hé, hoe is 't?" En

voordat je het weet, doe ik benefieten en meer. Ik ben best veelzijdig als artiest, weet je. Ze haalden me bijna op van het vliegveld en de volgende minuut ben ik erbij betrokken.” [John Lennon]; ‘Jerry Rubin beschermde John en Yoko, zoals Sharon Osbourne bij Ozzy doet.’ [John Peel]; ‘Het was ongelooflijk opwekkend om te horen dat Lennon niet alleen voor zijn mening uitkwam, maar ook dat hij omging met Jerry Rubin en al die mensen. Verbaasde het me? O, ja. Ik was verbaasd omdat hij het niet hoefde te doen, maar het wel deed. Je wist zeker dat hij oprecht was.’ [John Sinclair].; ‘Het idee achter de Lennon tournee was om Richard Nixon te volgen tijdens zijn herverviezingscampagne.’ Lennons carrière als een politiek geëngageerd songwriter (met Beatles- en solonummers waar sterren aan werden toegekend) verscheen in een apart deel en bestond uit o.a. ‘I Am The Walrus’ (5 sterren), ‘Revolution’ (4), ‘Working Class Hero’ (5), ‘Power To The People’ (4), ‘Do The Oz’ (3), ‘Imagine’ (4), ‘Gimme Some Truth’ (5), ‘New York City’ (2), ‘Bring On The Lucie (Freda People)’ (3), ‘Mind Games’ (4) en ‘Serve Yourself’ (3). Verder was er een lijst met de 100 beste protestnummers allertijden, waaronder Lennons ‘Woman Is The Nigger Of The World’ (nr. 42), ‘Revolution’ van de Beatles (nr. 17) en ‘Give Peace A Chance’ (nr. 6).

- 6 mei 2004. Yoko Ono bezocht het Irish Museum of Modern Art in Dublin, waar kunstwerken van meer dan 100 hedendaagse Ierse kunstenaars worden tentoongesteld onder de titel ‘In Time Of Shaking’. De kunst en het bijbehorende boek zijn te koop en de opbrengst gaat naar Amnesty International. John en Yoko dragen die organisatie een warm hart toe. Ze vertelde aan de BBC: “Het is erg belangrijk, want hij (John) had een eigen mening over wereldvrede en waar we in geloofden voor wat betreft Amnesty. “Maar John was ook nog eens Liverpool-ers en hij was erg trots op zijn afkomst.” De tentoonstelling is open voor het publiek vanaf vrijdag tot 23 mei. De toegang is gratis.” Daarna verscheen Yoko Ono ook in de “Late, Late Show”, waar aan haar werd gevraagd, “Praat je nog steeds met Paul?” Waarop ze antwoordde, “Ja! Ik praat met Sir Paul.” De interviewer vroeg, “Je hebt regelmatig contact met hem?” “Ja, ja!” zei ze en zei niets meer over Paul.

- 9 mei 2004. De tentoonstelling ‘Imagine: The Art of John Lennon’ was te zien in Cork Street, London W1 en bestond uit o.a. Lennons pen-, potloodtekeningen en Japanse sumi inkttekeningen, in totaal 300 werken. Verder waren er voorwerpen uit zijn privéleven, zoals het bed-in for peace, zijn bruiloft en huwelijksreis, tijd doorbrengen in een hotelkamer, originele tekstbladen, kleurentekeningen van dieren. Meerdere items waren te koop en kostten tussen £400 en £4.000 (ca. €600 - €6.000).

- 20 mei 2004. Yoko Ono verscheen live in Denemarken in het Gran - teater for dans, Aarhus, Denmark om vragen te beantwoorden. Deze Q&A-sessie was een exclusief evenement, waarbij Yoko Ono op het podium stond met Lars Schwander, die leiding geeft aan het Center of Photography in Kopenhagen. Schwander heeft eerder Q&A-sessies met Yoko Ono gedaan in het Museum of Fine Arts in Houston, Amerika.

- 26 mei 2004. BBC2 tv zond de Winner awards uit in het Becks Features, gepresenteerd door Yoko Ono.
- 16 juni 2004. Enkele minuten voordat Lennon werd vermoord gaf hij een stukje papier met zijn naam en twee lachende gezichten aan een fan, Rabiah Vincent, die het schakelbord bediende bij de Record Plant Studios. Het papier werd ter veiling aangeboden bij het Londense veilinghuis Cooper Owen en men verwacht een opbrengst van £82.000 (ca. €123.000) of meer. Andere te veilen Beatlesitems zijn o.a. een verzameling Beatlesfoto’s genomen door een fan, handtekeningen en foto’s van George Harrison en Ringo Starr, de Beatles Red Jet elektrische gitaar, een gesigneerd exemplaar van het album ‘Please Please Me’ van de Beatles en veel meer. Volgens Charles Alderton, een voormalige conciërge van Record Plant, waren John en Yoko aan het opnemen op 8 december 1980. Toen Charles de vloer aan het dweilen was, vroeg Rabiah Seminole, die het schakelbord bediende, in de lobby een handtekening aan de Lennons. Nadat Lennon snel een stukje papier had gesigneerd en aan Rabiah had gegeven, excuseerde John zich en ging hij naar de w.c. Nadat Aldertons werk in de lobby was gedaan, ging hij verder met het schoonmaken van de w.c.’s. Daar ontdekte hij dat Lennon waarschijnlijk zo gehaast was dat hij de w.c. niet had doorgetrokken toen hij klaar was. Alderton deed de inhoud in zijn Beatles lunchbox en zette het achterin zijn kast en daar is de schat altijd gebleven sinds die avond. Zijn oorspronkelijk plan om de hoop in vierkantjes van 2,5 cm te verdelen en te verkopen als kerstversiering zette hij in de ijskast toen hij hoorde dat Lennon was vermoord. Uit respect voor Lennon heeft Alderton zijn souvenir al die jaren in zijn kast opgeborgen gehouden. Nadat hij deze week had gelezen dat Seminole de laatste (hand)tekening van Lennon te koop aanbiedt, besloot Alderton om zijn verhaal te vertellen. Op dit moment heeft hij echter geen plannen om zijn bijna 25 jaar oude Lennon drol te verkopen, vooral omdat de hoop hard is geworden en vast zit in zijn Beatles lunchbox. “Als ik deze poep te koop aanbied,” zegt Alderton, “kost het meer omdat de lunchbox op zich al minstens \$500 (ca. €400) waard is, al zou ik het niet aanraden om uit de thermosfles te drinken.” Ondertussen staan musicologen in de rij om het fantastische schijfstuk met eigen ogen te bekijken omdat het de laatste bijdrage van Lennon aan de muziek zou kunnen vertegenwoordigen. Naar verluidt is Alderton via eBay op het Internet op zoek naar een zeldzaam stukje Beatles memorabilia – een onaangeboden rol origineel Beatles toilet papier – gemaakt in 1964 door Scott Paper Company maar snel weer van de markt gehaald. Op dit moment houdt Alderton de Lennon drol nog even in zijn bezit in de hoop de ongrijpbare rol Beatles toilet papier te vinden. “Dat zou de ultieme verzameling zijn,” zucht Alderton. “Dat zou het neusje van de zalm zijn, om het zo maar eens te zeggen. Een rol Beatles toilet papier uit 1964 - \$350 (ca. €280). De Beatles lunchbox uit 1965 - \$500. En de allerlaatste Lennon drol – onbetaalbaar.”
- Op het hoogtepunt van de Noorse winter werd “The Snow Show” onthuld, een samenwerking van artiesten en architecten met als resultaat structuren bestaande uit de natuurlijke elementen sneeuw, ijs en

kou. Vlakbij de noordpoolcirkel werd een werk genaamd "Ice Jail" (later hernoemd "Penal Colony") onthuld dat werd gecreëerd door Yoko Ono en partner, de Japanse architect Arata Isozaki. Het ontwerp is een labyrint van blokken ijs en staat vlakbij een restaurant. Yoko en haar partner waren niet aanwezig bij de opening.

- Wedgewood tak Coalport heeft onlangs een serie borden, mokken, eierdopjes enzovoort gelanceerd met daarop dierentekeningen die door John Lennon werden gemaakt vlak na de geboorte van Sean. De titel van de collectie is 'The John Lennon Real Love Collection For Babies'.

- Yoko Ono zal enkele nieuwe remixen van één van haar nummers uitbrengen: 'Every Man Has A Woman Who Loves Him'. Ono heeft de zang opnieuw opgenomen om de nieuwe incarnaties Every Man Has A Man Who Loves Him en Every Woman Has A Woman Who Loves Her toe te voegen, naast de versies met de originele tekst. Net als bij haar vorige remixen is dit nummer bewerkt door internationale muziekvernieuwers zoals Basement Jaxx, Blow-Up, Ralphie Rosario, Dave Nunez, Murk, The Passengerz en DJ Vibe. Er zijn nu niet minder dan acht (!) mixen van "Everyman/Everywoman...".

- 19 juni 2004. Televisiestation UK People zond een programma uit over de moord op John Lennon genaamd 'Death Of A Beatle'.

- Juni 2004. In muziekblad Mojo stonden onbekende foto's van John Lennon, gemaakt door David Gahr tijdens een dagje uit in Manhattan in de 'Hell's Kitchen' op 24 oktober 1974. Lennon is te zien met een echte held van de arbeidende klasse en truckers, en leunend tegen een deurpost van een winkel oetentje.

Maccadesk

- 1 april 2004. Spirit Aid veilde tekeningen van verschillende artiesten en beroemdheden waaronder Paul en Heather Mills-McCartney. De liefdadigheidsinstelling wilde geld inzamelen voor kinderen in Afghanistan.

- 7 april 2004. Ter gelegenheid van de 'World-wide Day of the Health' riep de Pan-American Organization of Salud (OPS) Heather Mills-McCartney uit tot 'Champion of Health'. Dit gebeurde tijdens de lancering in Washington van het wereldrapport over, en de campagne voor het voorkomen van letsels bij wegongelukken.

- 12 en 13 april 2004. Twee dagen achter elkaar was Paul McCartney te gast bij de "Early Show" van CBS. Hij praatte over zijn nieuwe DVD "The Music And Animation Collection".

- 12 april 2004. Om zijn nieuwe DVD 'Paul McCartney: The Music and Animation Collection' te promoten hield Paul McCartney een chat-sessie op MSN.com. Hij begon met een waarschuwing: 'Drink 's avonds geen alcohol' en daarna ging hij verder over zijn nieuwe DVD: 'Ik hou ervan om tekenfilms te doen. Het is leuk om te doen omdat je je kinderlijke kwaliteiten, die ik probeer te behouden, kunt aanboren. Ik werk samen met mijn vriend Geoff Dunbar die deze drie stukken heeft geregisseerd. Hij is erg leuk, we gaan zitten en genieten van ons voorstellingsvermogen. Hij tekent de personages en

ik doe de muziek en de stemmen. Het is een erg plezierige ervaring. Het is iets waar ik hem bijna voor zou betalen om te mogen doen. Uiteindelijk heb je iets waar kinderen en volwassenen samen voor kunnen gaan zitten en genieten. Dat schenkt me veel genoegdoening.' (..) 'We werken aan het script voor een grote tekenfilm met Wirral the Squirrel en het tropische eiland, van de nieuwe DVD, zijn vriendin Wilhemina en de amfibische vriend Froggo.' (..) 'De eerste die we samen maakten was "Rupert and the Frog Song" wat we uit een kinderboek hadden gehaald waar een feestend kikkerkoor en -orkest aan het zingen waren. Ik vroeg mezelf af, "Wat zouden ze kunnen zingen?" en "Hoe zou de muziek klinken?" Het was een leuk project. George Martin bedacht de muziek die resulteerde in de Frog Song. Het plot kwam van het idee dat we de feestende kikker wilden laten zien en wat drama wilden toevoegen. Dus dat was dat. Het plot voor "Tuesday" haalden we geheel uit het prijswinnende boek van David Wiesner getiteld "Tuesday" en we zijn erg dicht bij dat plot gebleven. Ten slotte het plot voor "Tropic Island Hum," een overwinningslied op het tropische eiland nadat Wirral en Froggo waren ontsnapt aan wat jagers in het bos.' (..) 'Linda werd betrokken bij "Tropic Island Hum" en hielp gedeeltelijk bij het verhaal en de personages en zij is de stem van Wirral's vriendin Wilhelmina die zegt "Welkom op ons eiland." (..) 'Als kind dacht ik dat mijn wreedheid jegens kikkers gerechtvaardigd was als oefening voor het leger. Nu heb ik er natuurlijk spijt van en wie weet probeer ik het wel goed te maken door ze in elke film te stoppen. Ik ben nu dol op kikkers en ik bied mijn excuses aan aan de kinderen van elke kikker die ik vroeger als kind heb mishandeld. (..) 'Naast de stemmen heb ik ook een beetje gitaarwerk gedaan. De muziekstukken waren voornamelijk voor orkesten en de arrangementen werden vooral gespeeld door andere muzikanten dan mijzelf. George Martin was betrokken bij "The Frog Song" en "Tropic Island Hum" en hij deed het fantastisch dus ik had weinig toe te voegen behalve het schrijven van het stuk en met hem samenwerken aan de orkestmuziek. Jonathan Tunick schreef het arrangement voor "Tuesday" waar mijn hulp niet bij nodig was omdat ik niet kan vioolspelen.' Hij sloot de chat-sessie af met, 'Ik wil iedereen bedanken die heeft ingelogd. Dit soort dingen vind ik altijd stimulerend om te doen. Het idee dat iedereen uit de hele wereld samen kan komen en zo gemakkelijk kan communiceren vind ik opwekkend. Ik doe jullie de groeten en hoop dat jullie een geweldige dag hebben en dat diegenen die de hand weten te leggen op de "Music and Animation Collection" er net zoveel van zullen genieten als dat wij ervan genoten om het te maken. Veel liefs, Paul.'

- 17 april 2004. De American Cinematheque in Los Angeles organiseerde de wereldpremière van Paul McCartney's nieuwe DVD "The Music And Animation Collection" in het Grauman's Egyptian Theatre in Hollywood. Het publiek bestond uit 350 fans, waaronder David Kahne en Rutles/Monty Python arrangeur/dirigent John Altman.

- 17 april 2004. Heather Mills McCartney was gastpresentatrice van CNN's 'Larry King Live' en

interviewde Paul Newman die over zijn liefdadigheidswerk, autoracen en filmcarrière sprak.

- 14 mei 2004. De Channel 4 (Biography Channel) documentaire 'Heather Mills – The Real Mrs McCartney' werd herhaald op Channel 4.

- 24 mei 2004. 'We worden geconfronteerd met een nieuw Vietnam' zei Paul McCartney in de Spaanse krant El Mundo over de oorlog in Irak. "Mijn moeder wilde dat ik dokter werd, zoals alle moeders dat willen veronderstel ik. Ik was echter niet intelligent genoeg. uiteindelijk zagen we dat dat niet ging gebeuren." Van welke artiest ik vroeger weg was? Paul: 'Zonder twijfel Elvis Presley. Er zijn vele grote bands geweest in de historie van popmuziek. En sommige ongelooflijk goede solo artiesten, zoals Ray Charles. Ik bewonder soul muziek, zwarte muziek, maar ik heb ook een zwak voor wat de Angelsaksische muzikanten doen. . Dus, in dit geval, kies ik voor Elvis Presley. Hij was magisch, uniek. Voor mij had hij als artiest iets speciaals en onbeschrijfbaars. Ik houd van Elvis."(..) "Roem is enorm moeilijk. Als je jong bent droom je ervan beroemd te worden, maar het moeilijke eraan is, dat zodra je het bent er mee om moet gaan. Je opent de krant op een willekeurige dag, en, plotseling, zie je dat je mensen, die je nog nooit ontmoet hebt en die met wie je nog nooit enige vorm van relatie hebt gehad, tot last bent". (..) "Het is niet zo extreem".

Ga niet naar de supermarkt zonder bodyguard! " Ik krijg altijd dergelijke adviezen van dierbaren om mij heen. Ik ga helemaal alleen naar de winkel, antwoord ik dan. Niemand kan zich voorstellen dat je ook zonder bodyguard bij dergelijke aangelegenheden naar binnen kunt. Het is mijn bedeling om te leven net als iedere andere normale vent, met beide voeten op de grond".

Zult u gebruik maken van opgenomen geluidseffecten? "ik neem niets mee dat te maken heeft met mijn stem. Ik kan de liedjes van The Beatles al veertig jaar in dezelfde toon zingen. Ook de gitars en drums van de groep hebben geen 'add-ons'nodig. Het kleine keyboard dat ik meeneem, zal inderdaad geluid weergeven, dat we niet fysiek op het podium hebben staan, zoals een trompet".

Wat is uw mening over de oorlog in Irak? "De situatie wordt alsmat erger. We worden geconfronteerd met een nieuw Vietnam. De gedachte was dat we de democratie in Irak konden introduceren en einde konden maken aan de massavernietigingswapens. Dat waren goede argumenten. Ze hebben deze echter nog niet gevonden en de situatie wordt alsmat erger".

U ziet geen enkele oplossing? "Er zou niks gebeuren zoals ze zeiden. En nu, met de situatie van de mishandelde Irakese gevangenen, dat is ook erg. De situatie is nu erger dan voordat de oorlog begon (..) Na 11 november dachten velen in de USA dat oorlog een goede oplossing was. Spanje en Engeland steunde hen. Nu zijn we er het zonder twijfel allemaal over eens dat het fout is dat het gebeurde en dat het moet stoppen".

Drie dagen later werd het interview ook afgedrukt in het Portugese weekblad Visao.

- Het gerucht gaat dat Paul McCartney dit jaar jurylid in de Amerikaanse versie van Idols.

- Een zeldzame en historische brief van 2 pagina's van Paul McCartney, geschreven aan Peter Eckhorn, de eigenaar van de Top ten club in Hamburg, Duitsland werd geveild op E bay door 'memorabilia dealers' "Tracks' en er wordt verwacht dat deze \$ 26.000 opbrengt. De brief luidt als volgt: "Beste peter, ik heb je begin dit jaar verteld dat ik je zou schrijven en je zou zeggen wanneer we terug kunnen komen naar Hamburg. We kunnen na januari, na kerstmis komen. We hebben in de Engelse muziekbladen gelezen dat Gene Vincent voor een maand in Hamburg verblijft.(een klein stukje nieuws dat uit een Engels muziekblad is geknipt zit hier vastgeplakt). - in de Top Ten ? John en ik zagen Rikki in Parijs, hij was gevlucht voor het leger of de marine. Hoe is het met Tony? We hebben My Bonnie hier (Stuart stuurde ons de plaat) en we laten het de tieners hier in Liverpool horen - en ze vinden het leuk. Welke band zal met Gene Vincent spelen? In Engeland heeft hij 'Sounds Inc.'. George heeft een nieuwe gitaar- een Gretsch, en ik heb een nieuwe versterker voor mijn basgitaar- hij is net zo groot als mij. Als je ons wilt bellen, mijn telefoonnummer is Garston 6922, of, als je schrijft dan weet je Peters adres en het mijne. Ik denk dat ik je aan het einde van de maand opbel, dan kunnen we praten over optredens van ons in de Top Ten Club. Groeten Paul McCartney (The Beatles). Paul heeft ook op de achterkant geschreven van de eerste pagina de volgende twee telefoonnummers geschreven: 'Roy 7895 Brian Epstein' en 'Hamburg 214524': <http://www.tracks.co.uk>

- 5 juni 2004. Als gevolg op de première van Paul McCartney's nieuwe DVD project 'The music and animation Collection', in Hollywood, zijn er ookshows gepland voor New York (Lincoln Center, 5 en 12 juni 2004) en Washington DC (American Film Institute - Silver Spring, MD)

- 9 juni 2004. Paul McCartney zei, toen hij gevraagd werd naar hoe hij zich vervoert, dat hij graag het openbaar vervoer neemt als het verkeer te verstopt raakt, en hij is blij om met zijn mede forenzen: 'Als ik herkend wordt, en dat is normaal gesproken het geval, dan ga ik daar gewoon mee om- snel een hand schudden, een handtekening, wat dan ook', zegt hij. 'Het is geen moeite- een kleine prijs die je betaald voor de goede dingen die roem met zich meebrengt'.

- Brian Wilson en Paul McCartney hebben samen een song opgenomen,"Afrien like You", dat op Wilson's nieuwe album "Gettin'In Over My Head" staat. "Het was cool om met Paul Mc Cartney samen te werken", zei Wilson. 'Hij deed het in drie takes;hij deed het heel snel. Hij deed geweldig werk." Wilson zei dat ze nog enige tijd samen doorbrachten na de opname van de song. "We praattenover the Beach Boys en The Beatles- een wederzijds respect ding, weet je?"zei Wilson. Een eerste indruk van het nieuwe Brian Wilson album kan men vinden op: <http://music.channel.aol.com/franchise/firstlisten.adp> . Dichter en tekstschrijver Stephen Kalinich schreef de tekst voor 'AFrien Like You en zei tegen Undercover Nes "I was bijna sprakeloos en zeer gevleid en aangedaan"(..) "Tranen kwamen op want het is z'on toegeweide lieve vriendschap. Het is een eer, een droom die uitkomt, een gedachte voor de wereld en ik zie Brian en Paul samen". De song begon als volgt.

"Brian gaf me op een zekere avond een melodie met verder geen ideeën. Ik stopte het in de cassettedeck van de auto. Ik speelde elke keer maar weer en de woorden van een tekst of gedicht die ik al maanden in mijn hart droeg vormden zich rond de muziek. Het kwam allemaal bij elkaar. Ik begon te huilen in de auto. Het was adembenemende aangrijpende gebeurtenis. Het was wonderbaarlijk. Ik belde Brian op en zong het voor. Hij hield er van. Ik denk dat hij een kleine demo maakte en toen besloten hij en Melinda dat het een goede song voor Brian en Paul zou zijn".

• Juni 2004. Het Uncut Magazine had Paul McCartney op de cover en een onthullend artikel in het blad. Een deel van het interview kwam in verschillende kranten (voornamelijk het deel waarin hij mededeelde dat hij ooit heroïne heeft gebruikt). Een paar hoogtepunten van het interview: over John Lennon: "Er zijn dagen dat ik wakker wordt en dat ik mezelf moet herinneren dat ik songs schreef met John Lennon. Het is fantastisch dat hij op die manier een deel van mijn leven was. Stel je de luxe voor dat je vastzit met het schrijven van een song en dat je hem over kunt dragen aan John Lennon om hem af te maken. Of ik dat mis? Natuurlijk doe ik dat. Enorm. (..). We schreven enorme hoeveelheden. We zetten thee, rookten en scheven songs. Het was niet allemaal goed maar er kwam altijd iets uit. We hadden een gemeenschappelijke visie, in ieder geval in de beginjaren. Het geval met mij en John is dat we verschillend waren, maar zo erg verschillend waren we nu ook weer niet. Linda stelde het juist toen ze zei dat John en ik als een spiegelbeelden voor elkaar waren. Zelfs de manier waarop we songs schreven was zo, elkaar aankijkend, ogen op elkaar gericht, precies alsof je in een spiegel kijkt. Op het eerste oog was ik meegaand, altijd aanpassen, maar op sommige momenten was ik de harde van de twee. John stond die rol toe omdat hij zijn masker af kon zetten en zich kwetsbaar op te stellen. Uiterlijk was hij altijd de harde man met cynische humor en opmerkingen. Hij kwam soms verbitterd over, wreed zelfs, maar hij was eigenlijk heel zacht van karakter. John was heel onzeker". Over drugs: "Op een of andere manier gebruikte bijna iedereen drugs en wij waren niet anders, maar het schrijven was voor ons te belangrijk om te verknallen door voortdurend uit ons dak te gaan. Het was gewoon gemakkelijk om te schrijven als je sober was. Alleen in de tijd van Pepper begonnen we te gebruiken in de studio. Op de eerdere albums gebruikten we de drugs alleen in het sociale leven, waardoor het basis vormde voor wat we deden. Een song als Got To Get You Into My Life gaat onverbloemd over pot, hoewel iedereen dat miste indertijd. Day Tripper gaat over LSD, dat is duidelijk. Er zijn andere songs met subtiele hints naar drugs, maar het is makkelijk om de invloed van drugs op de Beatles muziek te overschatten. Ik heb één keer heroïne geprobeerd. Zelfs toen realiseerde ik me niet dat ik het had genomen. Het werd rondgedeeld, ik rookte het en later begreep ik pas wat het was. Ik heb ongeveer een jaar lang cocaïne gebruikt, rond de tijd van Sergeant Pepper, cocaïne en een beetje grass om het effect te balanceren. Ik was nooit helemaal gek van cocaïne. Ik werd geïntroduceerd en

in eerste instantie was het OK, zoals alles dat nieuw is en stimuleert. Als je eenmaal wat langer bezig bent denk je, mmmm, dit is misschien toch niet z'on goed idee, helemaal niet als je de terugklap achteraf krijgt". Over de arrestatie in Japan: "Toen ik aankwam dacht ik, dit is een storm in een glaasje water, ik zal elk moment vrijkomen. Daarna zei het Britse consulaat me dat ik wel zeven jaar kon krijgen. Toen begon ik me extreem zorgen te maken. Na vijf dagen mocht Linda me pas bezoeken, we hadden nog nooit een nacht apart doorgebracht sinds we getrouwd waren. Het was best hard allemaal. Alleen maar een dunne matras op de grond. Ik moest met wassen uit het toiletreservoir en ik deelde een bad met een vent die voor moord zat. Ik was bang mijn kleren uit trekken voor het geval ik verkracht zou worden". Het blad ging gepaard met een CD met liedjes die samengesteld waren door Mc Cartney zelf, getiteld "Something for the weekened...", met songs van James Taylor, Brian Wilson, Nat King Cole, Fred Astaire en Frank Sinatra, George Harrison's Marwa Blues, alsook McCartneys eigen Temporary Secretary (Radi Slave Mix), calico Skies en Spiral (een track van Working Classical)

• 26 juni 2004. Het Olympische vuur bereikte Londen en Heather Mills-McCartney zal één van degenen zijn die het vuur een korte afstand zullen dragen.

Starrdesk

• Op <http://www.PetitionOnline.com/ringo/> kun je de volgende on line petitie lezen én tekenen: 'Save 9 Madryn Street, Birthplace of Ringo Starr'(Redt 9Madryn Street, geboorteplaats van Ringo Starr). Er zijn plannen om het huis in Dingle te slopen om het gebied te revitaliseren. De beslissing wat er met de huizen gaat gebeuren zal aan het einde van de zomer genomen worden.

Restdesk

• Een leren kraag gedragen door John Lennon bracht \$ 210.000,- op van een telefonische bieder op de Christie's veiling van oude pop-memorabilia, in South Kensington, Londen. Andere Beatles gerelateerde objecten waren Stuart Sutcliffe's notitieboekje van de kunstacademie (£ 896), een zeldzame getekend exemplaar van de management overeenkomst van 1 oktober 1962 dat Brian Epstein als manager van The Beatles aanwees (£ 122.850), een brief van John Lennon aan zijn vriend Alexis Mardas/Magic Alex (£ 5.500), een Vox Kensington gitaar uit 1966 (£ 117.250),=. Volgens één van Christie's directeurs Sarah Hodgson verkocht Mardas de spullen om geld in te zamelen voor een Grieks liefdadigheidsdoel. Het was zijn meest succesvolle verkoop van pop memorabilia, gezien het bedrag van £ 788.643.

• Julian Lennon maakte een opname van zijn versie van 'When I'm Sixty Four'voor een TV reclame in de US. De clip is beschikbaar op internet en is te vinden op Lennon.net site.

• Een internet radio station met alleen maar beatles, Radio Revolution No.9, is in de digitale lucht. De programmering bestaat niet alleen uit de klassiek beatles songs, maar ook uit studio sessie, exclusieve interviews en het door hen vertelde Beatles verhaal. Al je geïnteresseerd bent om lid te worden van Radio Revolution No.9, klik dan op de volgende link:

<http://www.the-beatles-station.com/aff.html> Als lid zul gratis toegang krijgen tot Radio Revolution No.9, alsook commissies voor nieuwe leden.

- 9 april 2004. Champions On Ice in MCI Center, Washington DC had Johnny Weir die schaatste op de muziek van John Lennon's Imagine. Een winnaar van de junioren competitie schaatste op een cover versie van Here Comes The Sun. Het MCI Center wordt opgesierd door enorme foto's van mensen die er optraden: The Rolling Stones, Elton John, Billy Joel en nu ook Paul McCartney.
- 13 maart 2004. Een John Lennon lookalike en soundalike kwam in de finale van 'Stars in Their Eyes op ITV, maar het liep niet goed af.
- 14 april 2004 Om de 40e verjaardag van de aankomst van The Beatles in Amerika te vieren, waren er in het Smithsonian Museum of American History twee foto exhibitie's: The Beatles Backstage en Behind The Scenes, met foto's van Bill Eppridge, en Mike McCartney's Liverpool Life. De Exhibitie's waren zo populair dat ze zijn verlengd tot in juli. Samen met de Liverpool Life Exhibitie, presenteerde Mike een diaprojectie in de Carmichael Auditorium in het museum. Er waren ongeveer 200 mensen, de meeste eerste generatie Beatles fan, waarvan velen McGear albums bij hadden. De dia presentatie duurde ongeveer 90 minuten. Bijna alle dia's betroffen foto's van de exhibitie. Hij praatte over de foto's: zijn experimenten met de techniek, het onderwerp. De foto's waren prachtig wat betreft compositie heel interessant. Uit de verhalen proefde je het leven in Liverpool in de begin jaren zestig. Het is aandoemlijk om de foto's te zien van Jim McCartney, Auntie (tante) Gin, en Uncle (oom) Albert. Aan het einde van de presentatie beantwoordde hij enkele vragen. Zoals was te voorspellen waren de vragen Beatles georiënteerd. Na de presentatie gaf hij een handtekeningensessie aan de balie van de receptie van het museum.
- 17 april 2004. 'Bike bent Meets ... The Beatles' werd georganiseerd in Beek en Donk, Nederland. Verschillende artiesten en bands speelden Beatles songs in hun eigen stijl.
- 17 april 2004. de Chattanooga Symphony & Opera (CSO) speelde de 'Classical Mystery Tour', waarbij ook de originele Broadway cast van beatlemania Live optrad. Het betrof een enkel optreden in het Tivoli theater.
- 23 april 2004. The Beatles Fan Club organiseerde de Sexta-Beatle in de Cidade Bar in Porto Alegre in Brazilië.
- 27 april 2004. De Daytrippin' Fan Club Beatles Party werd georganiseerd, met een een-mans Beatles band, Jan Owen, in de Croton Reservoir Tavern, New York. Er werden een kennisquiz en een loterij gehouden.
- 28 april 2004. Het Beloit College Orchestra speelde 'Beethoven en The Beatles' in Eaton Chapel op het campus van Beloit College. Ze speelden Beethoven's Symphony No.1 in C major, Op.21 en een Beatles medley gearrangeerd door Manny Mendelsohn, die Eleanor Rigby, Yesterday, Sergeant Pepper's Lonely Heart Club Band en When I'm Sixty Four bevatte.
- 29 en 30 april. 'The Rules' werd vertoond op respectievelijk Sky Cinema 1 en Sky Cinema 2.

- 1 mei 2004. De Beatles tribute band Beatwater speelde op het Towson Spring festival Towson, Maryland. Ze speelden twee sets, inclusief enkele minder vaak gespeelde songs als You Can't Do That, I'm A Loser, I'll Follow the Sun en vooral If I Needed Someone. Beatwater speelt dezelfde instrumenten als The Beatles, ze gebruiken Vox versterkers, en Jim Miller (in de rol van Paul) leerde zelfs om linkshandig bas te spelen. Vader en zoon, John en Jess Banner, spelen John en George. De band had haast om weg te komen, want 's avonds hadden ze een optreden in Salisbury. Ze gaven ook een gratis concert in Harbor place in de Baltimore's Inner Harbor op 12 juni 2004.
- 3 mei 2004. Het Beatles/Rolling Stones verhaal van het jaar werd breed uitgemeten in de pers toen Sean Lennon en Elizabeth Jagger samen werden gezien en naar later bleek al enkel weken met elkaar omgingen. Volgens Elizabeth's moeder Jerry Hall: "Ze zijn zo verliefd. Sean moet wel een gelukkige jongen zijn. Heb je dat meisje gezien? Yow! (..) We hebben ongelooflijke leuk samengezongen met de familie, met hem op de piano. Hij is lief. Hij lijkt erg veel op John nu en schrijft prachtige poëzie". Ze zei dat Lennon zijn vader 's song Imagine- één van haar favorieten aller tijden- voor haar speelde toen hij recentelijk voor een weekend te gast was in haar huis in Richmond. Twee weken later deed Lizzie Jagger het af als 'een avontuurtje'.
- 9 mei 2004. De Argentijnse Beatles fan Club The Apple Corp organiseerde een reunie van fans met videoclips van The Beatles (1962-1963), Ringo Starr (2003), George Harrison (1991), alsook muziek van The Beatles. Mail naar theapplecorp@yahoo.com.ar voor meer informatie.
- 12 en 13 mei 2004. 'I wanna hold your hand' werd uitgezonden op respectievelijk Sky Cinema 1 en Sky Cinema 2 en herhaald op 7 en 8 juni 2004.

Booklook

Band On The Run – A History Of Paul McCartney And Wings - Garry McGee

Dit is een boek voor de echte Macca fan. Het biedt niet alleen diepte-interviews en achtergrondverhalen, maar ook een lijst met de verschillende Wings samenstellingen, een lijst met alle Wings concerten en set lists, een lijst met albums en singles charts (zowel UK als US), een lijst met awards, niet-uitgebrachte nummers, en nog veel meer. Auteur Garry McGee bespreekt verschillende interessante onderwerpen zoals bijvoorbeeld de bijdragen van zowe Linda als Denny aan de band en de (on)bereidheid van Paul credits te delen met anderen. Interessant is het feit dat McGee dat zeer open is en eerlijk is en niet aarzelt als het erop aan komt McCartney van een minder aardige kant te laten zien. Dit is gewoon een zeer informatief boek over een van de meest bepalende bands van het decennium en daarom iets wat elke die-hard Macca/Wings fan in zijn/haar boekenkast moet hebben staan.

The Beatles - Paul Charles

Dit is een mini biografie van The Beatles door de zelfde auteur die *First Of The True Believers* schreef (zie BU 171). Om je de tijd te besparen deze review te lezen zal ik vanaf het begin duidelijk maken dat dit geen goed boek is. Daar waar ik deze naar eigen zeggen Beatle Fan Paul Charles nog na gaf dat hij de geschiedenis van The Beatles goed kende, staat dit boek barstens vol fouten.

Ik zie het niet als mijn taak om alle fouten van de auteur te corrigeren, dus daarom slechts twee voorbeelden (uit het begin en het eind van het boek) die mogelijk kunnen diene om te illustreren wat voor niveau je van dit boek kan verwachten:

Blz 11 – De auteur stelt dat ‘Cry For A Shadow’ door Harrison geschreven is terwijl dit een instrumentaal nummer van Harrison/Lennon is.

Blz 85 – De auteur schrijft dat George Harrison op 1 December 2001 stierf terwijl dat natuurlijk 29 November 2001 was.

Allebei feiten die niet echt diepgaande research vergen om ze juist te hebben!

Het boek biedt 9 hoofdstukken die ieder een bepaalde periode in de carrière van The Beatles beschrijven; *Come Together* (over de begin jaren), *The First Two Singles*, *The First Album*, *Beatlemania*, *They’re Going To Put Me In The Movies* (over alle films die The Beatles gemaakt hebben), *The Studio Years* (over *Rubber Soul* en *Revolver* – hoewel die albums in 1966 uitkwamen toen The Beatles nog steeds optraden), *Sergeant Pepper’s Lonely Hearts Club Band*, *The Beatles* en *The Big Wheel Keeps On Turning* (over *Abbey Road* & *Let It Be*).

Het laatste stuk heet *The Beatles Legacy* en geeft een overzicht van alle vinyl releases in de UK (Singles en Albums) van The Beatles.

Natuurlijk kan je geen diepgravende biografie over The Beatles verwachten in minder dan 100 bladzijden, maar er is echt geen excuus voor de veelheid aan fouten in dit dunne boekje.

Verder had ik er best wel een probleem mee dat het gebruikte letter type zo klein is dat het erg moeilijk te lezen is (maar dat zal aan mijn leeftijd te wijten zijn), Kortom – niet kopen.

Beatles Digest (2nd Edition) – Van de redacteurs van Goldmine en Discoveries Magazine

Gooi 25 eerder uitgegeven artikelen en interviews over The Beatles (zowel als groep als solo) en George Martin op een hoop en je hebt een boek. Dat is in essentie wat je van dit boek mag verwachten. Twee artikelen over The Beatles, twee interviews met Ringo, zes John & Yoko artikelen/interviews, twee over George, drie over Paul & Wings, twee over George Martin en de rest vul je lekker op met een

numerieke lijst van Apple releases en onder andere een prijs lijst van Beatles platen.

Een erg, erg armetierig stukje werk en erg slecht in elkaar gezet zodat artikelen in het boek eindigen voordat ze (hoop ik) in het tijdschrift eindigen (bijvoorbeeld op pagina 167) en waar stukjes die aan het eind hoorden, midden in het artikel opduiken (bladzijde 100) en dan weer opnieuw aan het eind (bladzijde 109).

Alle artikelen zijn afkomstig uit *Goldmine* en *Discoveries Magazine* en hoewel sommige ervan nog steeds interessant zijn om te lezen, is dit wel een erg goedkope manier om een boek te maken. Er is absoluut geen poging gedaan de lezer te informeren over wanneer en waar een bepaald interview werd afgenomen.

Een verder ernstig punt van kritiek is dat hoewel het boek een aantal foto’s bevat die ik nooit eerder gezien heb, zo’n 99% van de foto’s geen bijschrift heeft waaruit je kan aflezen wanneer en waar de foto gemaakt werd – bijna alle foto’s hebben alleen “Glenn A. Baker Archives” als verklarende tekst meegekregen.

En dan hebben we het nog niet eens gehad over de onvermijdelijke fouten die er in staan (sinds wanneer is “Baby You’re A Rich Man” geschreven door George Harrison en zelfs één van zijn meer toegankelijke door India geïnspireerde songs? – blz 12).

Genoeg. Mijden als de pest.

The Best Of Fellas – The Story Of Bob Wooler - Spencer Leigh

Bob Wooler was de diskjockey in the Cavern in Liverpool gedurende de zestigerjaren en de promotor bij vele andere zalen in de regio. Hij heeft ooit eens geschat dat hij The Beatles zo’n 400 keer op het podium heeft aangekondigd. Hij stierf in Februari 2002.

Bob had nooit een boek geschreven over zijn bemoeienis met The Beatles en zijn betrokkenheid bij de Mersey Beat scene en Spencer Leigh (die een aantal boeken over de Mersey Beat heeft geschreven zoals “*Drummed Out – The Sacking Of Pete Best*”) heeft dit boek gemaakt gebaseerd op een hele serie interviews die hij met Bob Wooler had. Uit Leigh’s opmerkingen komt duidelijk tot uiting dat Wooler niet altijd van harte meewerkte en vaak weigerde om bepaalde verhalen te vertellen en vaak zelfs zo ver ging dat hij Leigh geen toestemming gaf een verhaal dat hij eerder verteld had, te gebruiken. Het ging zelfs zo ver dat Wooler weigerde zijn correcte geboortedatum (19 Januari 1926 – Wooler hield vol dat het 1932 was) te geven tot dat Leigh hem het geboortebewijs overlegde.

Dit boek is daarom het resultaat van zoveel mogelijk stukjes van de puzzel aan elkaar passen uit de verschillende interviews (Leigh schat dat hij zo’n 80% van het verhaal bij elkaar heeft) en dit merk je wel

door het gehele boek. Ondanks dat is het fascinerend om te lezen.

Enkele hoogtepunten:

De naam Mersey Beat was al in gebruik voordat Bill Harry met een gelijknamig blad kwam in 1961. Het was de naam van een column in de krant Liverpool Echo vanaf 30 November 1957 tot 1959. Het was voornamelijk een Jazz columns en werd geschreven door Steve Voce onder het pseudoniem Jazzman.

De mythe dat Mersey Beat zwaar beïnvloed werd door Amerikaanse platen die door zeelui naar Liverpool werden meegenomen (platen die niet in de UK verkrijgbaar waren) wordt weerlegd. Dit boek geeft een overzicht van alle songs die door bands uit Liverpool werden gecovered en opgenomen tot aan de release van Sergeant Pepper's Lonely Hearts Club Band in 1967 (die lijst beslaat zo'n 11 bladzijden) en het blijkt dat vrijwel alle gecoverde songs destijds eenvoudig in de UK verkrijgbaar waren.

Hoofdstuk 18 ("Punch Drunk") is gewijd aan de vechtpartij tussen John Lennon en Bob Wooler gedurende Paul McCartney's 21^e verjaardagsfeest in het huis van zijn Tante Jin op 18 Juni 1963. Het werpt nieuw licht op deze gebeurtenis voornamelijk door de verklaringen van anderen die er oog getuige van waren (zoals Billy Hatton van The Fourmost en Billy J Kramer) , maar niet door Wooler zelf die tegen Leigh zei "We hebben het niet over de KO, OK?"

Uiteraard staan er vele verhalen over The Beatles en Brian Epstein in het boek die zeer de moeite waard zijn. Warm aanbevolen.

The British Invasion - Bill Harry

In dit boek beschrijft Bill Harry (auteur van vele boeken over The Beatles en ex-klasgenoot van John Lennon) hoe The Beatles de weg vrijmaakten voor andere Britse artiesten om succesvol te worden in de VS. Voordat The Beatles in Februari 1964 in de Ed Sullivan show stonden hadden ze daar nog maar weinig impact gehad.

Het succes van The Beatles maakte dat de Amerikanen een grote interesse kregen in alles wat met de Britse muziek wereld te maken had.

Het boek begint met een erg interessant hoofdstuk getiteld The Beatles And The British Invasion waarin een gedetailleerd verslag wordt gedaan van het eerste bezoek dat The Beatles aan de VS brachten en bevat tevens bijzonderheden over de tijd net daarvoor. Het bevat gedetailleerde verslagen van de interviews die de jongens gaven op de verschillende pers conferenties en werpt wat nieuw licht op Murray The K, door zich zelf uitgeroepen tot de vijfde Beatle (Epstein dreigde hem met gerechtelijke stappen als hij zich dat bleef noemen (blz 41)). George Harrison was er niet echt blij mee dat hij een kamer met Murray moest delen in het Deauville Hotel in Miami (blz 40).

Het boek geeft veel detail over de andere UK artiesten uit de stal van Brian Epstein die ook probeerden te slagen in de VS en besteedt uiteraard ook ruim aandacht aan de niet Epstein artiesten. Er is een apart hoofdstuk over Britse Films (British Invasion Movies) waarin uiteraard ook de Beatle films aan de orde komen.

Het deel van het boek waar ik zelf het meest plezier aan beleefde is dat waarin er gedetailleerde informatie wordt gegeven over alle Ed Sullivan shows waarin Britse artiesten optraden (met een aparte sectie over The Beatles in The Ed Sullivan Show). Dit hoofdstuk biedt een genummerd overzicht van de Sullivan shows waarin Britse artiesten optraden en vermeld zelfs exact de nummers die ze speelden in de show.

Een goed stuk werk en aanbevolen voor iedereen die meer wil weten over hoe Britse muziek populair werd in de VS.

The Unknown Paul McCartney – McCartney And The Avant-Garde - Ian Peel

De Britse popjournalist Ian Peel bespreekt Paul McCartney niet op de gebruikelijke manier maar gunt ons een kijkje in Macca's carrière als avant-garde artiest. Peel komt met een verfrissende kijk op de 'alternatieve' muzikale projecten van de rockster die ver aflaggen van zijn overbekende Beatles, Wings en solo carrière. McCartney's bijdrage aan de avant-garde muziek beslaat meer dan drie decennia en begint met het Beatles project Carnival Of Light uit de jaren zestig. Andere projecten betreffen het Thrillington uit de jaren zeventig, de Fireman cd's, de Liverpool Sound Collage en McCartney's werk met dance producer Youth en de Welshe band Super Furry Animals. Een zeer interessant boek, niet alleen voor fanatieke Macca-fans maar zeker ook voor degenen die er altijd van overtuigd waren dat Macca alleen maar Silly Love Songs schrijven.

Maybe I'm A Mees

Mees van Ditzhuyzen 19 juni 1959 - 23-juni 2004

Zondag 27 juni 2004

Vlak na Paul McCartney's (zijn favoriete Beatle) verjaardag en die van hem een dag later, verruilde Mees het aardse leven voor dat van de eeuwigheid. Om 8.15 op woensdag 23 Juni overleed Mees aan een hartstilstand. Hij had net een van zijn zoons (Zeno) naar school gebracht, voelde zich niet lekker en was naar de badkamer gegaan om zichzelf op te knappen Het boek Postcards From The Boys, van Ringo arriveerde een paar uur later die dag. Het weerzien met Paul McCartney (Stade de France in Parijs), slechts 37 uur verder in tijd. Het was hem niet meer gegund! Tijd staat niet stil.

Mees was een van de steunpilaren van Beatles Unlimited. In het blad vond je zijn rubriek met nieuwe geluidsreleases onder de kop "Ditz". Zijn speurwerk

leverde tal van details op die een ander niet opviel. Het leidde soms tot pagina's met droge kost in de vorm van cijfers en tot dik achter de komma. Af en toe vond ook ik het te veel en moest zijn enthousiasme worden beknot omdat anders het hele blad onder zijn informatie zou zijn bedolven. Zijn parate kennis was fameus, hij was een Beatleloog, hij hield me scherp en vulde me aan, zoals dat ook andersom gebeurde. Het zal moeilijk worden voor zijn opvolger om zijn niveau maar zelfs te benaderen! Een ondankbare taak, maar tevens een lichtend voorbeeld! Natuurlijk zetten we zijn rubriek voort onder de naam Ditz. Het is een ode aan hem en aan dat wat hij heeft betekend voor ons in het vergaren en conserveren van feiten. Op Beatlesdagen presenteerde hij enkele jaren de kennis quiz en fungeerde als spreekstalmeester, compleet in "black tie". Uiteraard is zijn verzameling uitgegroeid tot een onmisbare muziekbibliotheek en is zijn noeste arbeid, verzameld in zijn pc, van onschatbare waarde. We hopen er nog lang gebruik van te kunnen maken.

Mees was rechtlijnig, stond voor wat hij afsprak, was trefzeker en trouw aan normen en waarden. Hij leefde sober en ging zo ver in zijn opvatting van leven en laten leven dat zijn tuin verwilderde! Ik denk dat hij een van de weinige fans was die als overtuigd vegetariër ALLE recepten uit Linda's kookboeken meerdere malen heeft geserveerd aan zijn gezin! Wie denkt dat Mees alleen maar in Beatles thuis was vergist zich heerlijk! Rupert (the Bear), Monty Python en de engelse humor stonden hem ook na aan het hart. Het was dezelfde droge humor die hem tot "somebody special" maakte! Zijn search naar de oorsprong van de liedjes die door de Beatles of solo werden gecoverd is een van zijn andere passies. Zijn interesse in muziek was echt unlimited! Van Abba tot ZZ Top.

Tijdens het concert in Parijs op 24 juni, passeerde zijn favoriete PM song, Maybe I'm Amazed. Dan is het moeilijk om je gedachten en het plezier vast te houden, zonder aan hem te denken. Wellicht zat hij samen met John en George te kijken hoe brother Paul er weer een puike show van maakte! Oprechte dank aan Mees voor zijn bijdrages is namens de staf en al onze abonnees denk ik wel op zijn plaats! Ik wens zijn vrouw Tanja en zijn zonen Zeno en Sylvio veel sterkte toe met het verwerken van dit onbegrijpelijke en vroege verlies van Mees.

René van Haarlem
Beatles Unlimited

Mees,

*Far have we travelled and much have we seen!
Slechts 37 uur scheidde je van een weerzien met
Paul McCartney in Parijs.*

Het was je niet gegund.

*Je zal vast met George en John van boven hebben
meegekeken naar het concert van Paul.*

*Het eind van zijn show (en zijn tour) werd het stadion
volgespoten met rood, wit en blauwe snippers. Dit
tastbaars gaat met je mee.*

Muzikaal hebben we Paul's tribute aan John, "Here Today" uit Parijs voor je meegenomen.

Mees 1959-2004

Ik blijf dat busje voor me zien. Mees had al eerder dingen voor BU gedaan, maar het was in dit busje, zo'n twintig jaar geleden nu, dat hij echt deel van de club ging uitmaken. We hadden het busje gehuurd voor een soort van ontdekkingsstocht naar Hamburg om de 'roots' van de Beatles na te gaan en mensen te interviewen die de tijd van de Beatles nog hadden meegemaakt (zelfs de toiledame van de Top Ten Club, toen al ver in de tachtig, was er nog), en nieuwkomer Mees was een van de bestuurders. Hij viel meteen goed in de groep die zich ondertussen had gericht op elkaars humor of het gebrek daar aan.

Ik moet Mees al een paar keer eerder hebben ontmoet. Hij woonde destijds in een typische studentenwoning in Groningen: rommelig, ongeorganiseerd en met borden die meestal vlak voor het eten werden afgewassen in plaats van erna zoals de meesten mensen het doen. Maar het was een zeer plezierige en inspirerende plek. Hij leek in eerste instantie enigszins onder de indruk, daar enkelen van ons al een tijdje met de club en het blad bezig waren, maar mocht hij al geïmponeerd zijn dan wist hij dat te verbergen met die ironie die een kenmerkende karaktertrek zou blijken te zijn. Hij noemde mij een tijdlang 'De Baas'. In dat busje naar Hamburg bleek hij precies degene te zijn die BU nodig had: iemand met een opgewekt karakter, inventief en vindingrijk en met de gave om elk gevoel van vijandigheid in dat kleine busje in de kiem te smoren, maar tegelijkertijd kon hij ook genieten van een academische discussie. Hierbij gaf hij nogal eens blijk van brutaalheid of zelfs arrogantie die dan ook onmiddellijk weer verdween door die grote glimlach waardoor degene tegen wie hij had gesproken zich afvroeg of hij hem nou serieus moest nemen of niet. Mees had bovendien een gezonde nieuwsgierigheid voor elk detail betreffende de Beatles en elke andere soort muziek en verder voor elk onderwerp dat hem aantrok. Tijdens eindeloze discussies met ons was hij er altijd op gebrand het laatste woord te hebben. Maar hij kon er ook van genieten als iemand anders ermee aan de haal ging. Wanneer Mees de originele versie van een of ander obscuur nummer had gevonden, kon je hem helemaal gek krijgen door hem er kalm op te wijzen dat er een nog oudere versie was die hij over het hoofd had gezien. Hij had dan ook geen rust totdat 'ie die oudere versie op cd had gevonden. Niet op LP, want halverwege de jaren tachtig was Mees de eerste onder ons die zijn vinyl collectie inruilde voor het nieuwe schijfje. In no-time had hij een grote collectie cd's bijeen die op de een of andere manier allemaal iets met de Beatles te hadden. Het was een beetje een stokpaardje van hem: verband leggen tussen elke willekeurige plaat en de Beatles in drie stappen of minder: de zanger had ooit eens in een film

gespeeld met iemand die de broer was van iemand die een sessiemuzikant was geweest die had gespeeld op een album van George Harrison. Op deze manier gaf hij graag blijk van zijn kennis, ondertussen plagend grinnikend als wij het verband weer 's niet zagen. Hoewel hij veel interesses had, had hij ook zijn principes. Sport, en met name voetbal, vond hij helemaal niks. En hemel, wat hadden we een lol in die eindeloze voetbal discussies alleen maar om hem te vervelen. Hij gaf op zijn beurt blijk van zijn afkeer ervan door keer op keer mijn uitnodiging af te slaan om eens mee te gaan naar een wedstrijd zodat hij, in alle comfort van de perstribune (inclusief gratis koffie), het allemaal eens zelf kon meemaken. Hij wilde er niks van weten, ongetwijfeld omdat hij bang was dat hij er wel eens van zou kunnen genieten met als gevolg dat hij dan een duidelijk discussiepunt kwijt zou zijn.

Het is raar dat ondanks zijn enorme bijdrage aan BU het dit soort dingen zijn die in me opkwamen nadat ik het verschrikkelijke nieuws over het overlijden van Mees had gehoord. Te snel, te jong, en de leegte die hij achter laat is enorm. Maar bovenal blijf ik dat busje zien en probeer ik me neer te leggen bij het feit dat een van de mensen die in dat busje zaten er niet meer is. Jongens waren we nog, maar aardige jongens.

Evert Vermeer

Rusty,Dusty, Musty en Todd

Interview Guus Kok - Rusty Anderson 2 februari 2004

GK: Hallo Rusty Anderson, goedenavond, nee goede morgen voor jou.

RA: Ja goedenavond daar.

GK: Welkom, je bent vast net wakker en thuis?

RA: Ja, thuis en op gang aan het komen

GK: Je woont in LA?

RA: Ja, Los Angeles, ik loop hier al een tijdje in de buurt rond.

GK: Herinner je je het vorige interview nog, dat was op de dag na jullie optreden in Arnhem, Holland, 25 April, dit was 26 April 2003.

RA: Eh.... Heel vaag, heb zoveel interview-herinneringen, dus..

GK: Vorige keer, tijdens dat interview, zat je middenin de Back To The World-tour. Nu die is afgelopen, hoe kijk je er op terug?

RA: Oh...ghe ghe.. dat zijn nou dingen die je later pas in perspectief zet, want je doet zulke enorme dingen dat je bijna niet eens gelooft dat je erbij hoort.

GK: Je speelde met een van je grote idolen, had je ooit kunnen bedenken dat zoiets nog zou gaan gebeuren? Spelen met een van The Beatles?

RA: Je kunt op de dvd zien dat ik ooit zo'n droom heb gehad ja...

GK: en nu je het in perspectief hebt gezet, was het de ervaring van je leven?

RA: Ja eigenlijk wel. Ik kan het eigenlijk niet onder woorden brengen, ik had nooit bewust gedacht dat dat ooit zou gebeuren. En ik heb geluk gehad ja, alleen maar lol.

GK: Je hebt nu een eigen album opgenomen, Undressing Underwater, leg de titel eens uit!

RA: Ik ben gek op dat imago, zo overweldigend, in dromen representeert water van alles: relaties, sex en zo. Dat met die vis die uit het water komt....

GK: Dat is mijn volgende vraag: Die hand met die murene en die vis...

RA: Ja ik begreep het zelf ook eerst niet, het dwong bij mij iets af...ik zat in een restaurant en die hebben van die papieren placemats, ik ben alleen, bestel iets, dat duurt dan even en intussen begin ik wat te krabbelen, tekenen en had ineens dit concept.Ik dacht: "Hé da's leuk" hield het in gedachten en uiteindelijk kwam het al hoes op mijn plaat terecht. Ik vinde het wel een beetje bij de titel passen. Beetje dromerige psychedelia.

GK: Net als je website. Leuk! Die man die onder water z'n broek uit probeert te trekken. RA: Ja precies!

GK: Je nam Hurt Myself op met Paul McCartney en zijn band, kan je iets over deze sessie vertellen?

RA: Op Hurt Myself is het Paul op bas, wat achtergrond zang en wat gitaar hier en daar en dat was hartstikke leuk! Toen ik er met Paul over sprak vond hij het een goed plan om erop mee te spelen nadat hij al een proefexemplaar van het album had gehoord. Hij zei laten we maar iets plannen. Maar toen realiseerde ik me opeens dat we maar drie dagen hadden voordat we de shows in Mexico zouden doen. Als een gek ben ik toen aan de slag gegaan om studioruimte te boeken (Sunset Sound Studio in Los Angeles). Ook David Kahne was op korte termijn bereid om te produceren. Gedurende de opname maakte Paul een foutje. Shit, zei hij hardop. Ik dacht dat het aan mij lag, maar daarmee bleek dat ook Paul maar een mens is! We hebben er hartelijk om gelachen!

GK: De song Ishmael is de titel van een boek van Daniel Quinn wat je aan Paul hebt gegeven, is 't niet?

RA: Ja ik gaf hem een exemplaar omdat we een experiment op de DVD deden waar dit boek op sloeg. Het gaat over een plaats in de omgeving van Cleveland, waar ze apen bestuderen. Ik denk dat het nu is verplaatst naar een stek op het platte land. Het gaat over communiceren per satelliet met apen in Japan.

GK: Catbox Beach is een liedje met Stewart Copeland waar ook Brian Ray op bast. Zijn er ook andere songs waar leden van Paul's band op meespelen?

RA: Ja, het is duidelijk dat ze goede vrienden van me zijn. Brian speelt bas op dit liedje en hij doet wat akoestische gitaar op Hurt Myself. Abe drumt tijdens dit nummer en ook op Coming Down To Earth, de tweede song op mijn album. Wix heeft wat toetsenwerk toegevoegd aan Hurt Myself.

GK: "Coming down to earth" is je favourite song, waarom?

RA: Eén van m'n favorieten, 't is een bepaald soort liedje, gaat in een bepaalde richting, mooi uitgebalanceerd, met een prachtige soort simpelheid erin en op dat soort liedjes ben ik het meest trots.

GK: Samen met Parthenon Huxley doe je mooie harmonieën...

RA: Ja dat was ook leuk om te doen en het past goed in de songstructuur, in een richting zoals Gershwin dat deed en ik hou van Gershwin and Debussy.

GK: En dan komen die harmonieën terug in "Ol' Sparky", ik dacht soms dat ik John & Paul weer samen hoorde....

RA: Ah haha,

GK: Zijn er plannen om zoiets met Paul te gaan doen? Een song van jou opnemen met Paul als harmonie-zanger?

RA: Oh nee, dit gebeurde zomaar...

GK: Wat zijn je plannen voor de komende tijd?

RA: Welnu op 5 februari heb ik een optreden in de Spaceland club in Los Angeles, en er na zijn er sessies met Paul tot eind maart 2004.

GK: Dus er wordt een nieuw album opgenomen!

RA: Ja, maar hij neemt de tijd, hij wil experimenteren, ik weet het hij heeft zo zijn methoden maar het werkt, hij heeft al heel wat albums gemaakt.

GK: Is er een werktitel en zijn er al wat songtitels?

RA: Tja, er zijn wat song over van Driving Rain, een daarvan is Always Be There.

GK: Oh ik was het bijna vergeten te vragen, was je bezig met Paul ten tijde van de zwangerschap?

RA: Ja dat was een speciale gebeurtenis. Beatrice is een schat van een baby! We waren juist bezig met opnemen in Abbey Road toen ik hem tijdens een break vroeg naar de toestand van Heather. Erg goed eigenlijk zij hij, Heather heeft al 10 cm ontsluiting. Dus dat betekend dat de geboorte eerder zal plaatsvinden! Onmiddellijk ging de telefoon en met een soort van Sorry maar ik moet weg werd Beatrice die avond een paar weken te vroeg geboren. Ik zag haar twee dagen later, ze is erg lief!

GK: Dus hij is nu de baby aan het vertroetelen?

RA: Tja je weet hoe dat gaat, die heeft nu zijn eigen agenda, maar het gaat goed en met veel pret!

GK: Het is zo mooi...

RA: Ja leuk, maar Paul's plannen zijn... we gaan weer wat opnemen voor zijn plaat en er komen wat data van Europese optredens aan.

GK: Ah, wanneer?

RA: Juni, mei en juni, maar ik weet nog niks zeker.

GK: Ik vertel het niemand, haha.

RA: Data zijn ook nog niet zeker.

GK: Het geeft je ook de ruimte om je album in Europa te promoten, zo voor de tour met Paul?

RA: Ik hoop het, maar er zijn geen definitieve plannen voor dat, maar we zullen wel zien. Ik ben nu erg druk met de meer zakelijke kant van deze business, dus..

GK: Wanneer precies kwam je album uit?

RA: 17 December 2003.

GK: En de distributie gaat alleen via je website?

RA: Het is zo: ik wilde het album ergens uit hebben, zonder te moeten wachten op platen- contracten, advocaten en release data die maar uitgesteld worden. Ik wilde het gewoon uitbrengen en het proces opstarten. Dingen als distributie, licenties en zo, komen vanzelf wel. Zijn we momenteel mee bezig.

GK: Wie speelt er eigenlijk in je live band nu?

RA: Eh niemand die je kent, vrienden uit Los Angeles, waarvan Dusty, al drumde op een van de songs op het album. Hij drumt nou ook weer, en dan is er nog 'n Todd en Matt. Ik ga ze, denk ik, "Rusty, Dusty, Musty en Todd" noemen.

GK: Ha ja zoals je ze in het interview "Rust,Dusty en de Placemats" noemde, haha.

RA: Hahaha, ja lachen.

GK: Ja leuk, eh, heb je intussen alweer ander sessie werk gedaan?

RA: Ik doe van alles tussendoor ja

GK: Drukke man!

RA: Ik heb bij Courtney Love gespeeld, maar die is nog niet uit, denk ik (jawel red.)

GK: Ja ik weet van Lisa Marie Presley, Melanie C, Enrique Iglesias in 2003, nu een nieuwe naam aan toegevoegd, hoe speel je dat klaar? Een dag heeft maar 24 uur!

RA: Haha, valt mee, het gaat allemaal samen, dat is het leuke van freelance zijn, je kunt overal terecht tussen songschrijven en opnemen door. En dan weer met Paul spelen. Met Paul neemt veel...als dat gebeurt dan valt de rest gewoon weg....

GK: Daar ben je nu druk mee?

RA: Met Paul?

GK: Ja?

RA: We gaan over een week of 2 weer opnemen. Na dit optreden in Spaceland, LA (do 5 februari 2004) wordt mijn spul weer overgebracht naar Engeland. Als ik dan daarna terugkom zullen we er meer doen. Zo heb ik op meerdere plekken ter wereld meerdere dingen lopen. We vliegen de hele wereld over.

GK: Dus na dit optreden ga je weer opnemen in Londen, wat doet je album intussen? Krijg je in Engeland tijd om te promoten?

RA: Nee de hele promotie-machine wordt nu opgestart. Als je een plaat doet, die groots uitgebracht moet worden, dan krijg je te maken met maanden voorbereiding, daarom had ik besloten het op internet uit te brengen en daarna pas de rest op te starten, dus dat doen we nu.

GK: "Sentimental chaos" was je laatste geschreven song zei je, heb je nog songs liggen nu?

RA: O ja, eigenlijk put je uit een grote voorraad songs als je een album gaat beginnen en dan kijk je welke het best in de geest van dat album werken. Ja er liggen nog songs.

GK: En is er de kans dat een van die songs op een nieuw McCartney album terecht kan komen?

RA: Oh dat betwijfel ik. Want de fase om met Paul samen iets te schrijven/op te nemen is nog lang niet daar, maar als het gebeurt, wie weet, ik zie wel waar het schip strandt.

GK: Zoals ik al eerder zei: je stem is prachtig en wellicht kun je, door die mooie harmonieën op je eigen album, zoiets ook met Paul gaan doen.

RA: Hebben we tijdens de tour en op de vorige plaat "Driving rain" ook wel gedaan. 't Is interessant, iedereen doet alles op z'n eigen manier en Paul heeft ook zo zijn manieren, typisch Paul.

GK: Weet je toevallig of Paul momenteel samenwerkt met anderen? Zoals ie bijvoorbeeld ooit met Elvis Costello heeft gedaan?

RA: Nee, ik geloof het niet dat ie met iemand bezig is.

GK: Terug naar jouw songs: "Catbox Beach". Een behoorlijke Police invloed, I hoor Stewart Copeland, mooi drumwerk, hoe dacht je aan hem? Kende je hem?

RA: Ik zat ooit met hem in een band die heette Animalogic, Stanley Clarke zat daar ook in, we bleven

vrienden, hij doet veel soundtrack-werk en andere dingen an ik heb wel eens op een plaat van hem gespeeld, dus vroeg ik hem om wat op mijn song te spelen. "Natuurlijk" zei hij, kwam en we deden ons ding, dat was leuk! Hij behoort tot mijn favoriete mensen, erg leuk, lief en een zeer getalenteerde muzikant. Zijn drumwerk is zeer muzikaal, zo anders.

GK: Bij mij kwam meteen de gedachte aan "Walking on the moon" naar boven toen ik het hoorde. En Brian Ray speelt er ook op mee. Hebben jullie nog veel contact samen?

RA: O ja we gaan regelmatig uit met elkaar, gisteren nog, en vergeet niet, we werken veel samen.

GK: Ja en dat blijft voorlopig zo? Met een nieuwe plaat en concertdata in het verschiet?

RA: Precies, we gaan er weer tegenaan. Abe speelde op een paar van mijn songs op het album en Abe en Brian hebben ook aan iets gewerkt, een soundtrack. Ja we werken weer veel samen, is alleen wat moeilijker omdat Wix in Engeland woont en wij hier.

GK: In 't Macca-Central interview vertel je dat Paul een snelle leerling is, hoe zit dat met jou, wat heb je allemaal geleerd de afgelopen periode?

RA: Oh ja veel over zingen, vooral avond-aan-avond, en wat m'n stem wel en niet kan. Dat was zeker een niveau verder. En wat Paul betreft, zoals hij werkt, kijk ik had nooit op dat niveau getoerd, met privé vliegtuigen en zo. Dus ook nooit geweten dat er zoveel mensen voor nodig zijn om iets gladjes te kunnen laten verlopen. En niet onbelangrijk: dat je mensen om je heen moet hebben waar je goed mee kunt omgaan. Want vaak zitten in een tour wat rotte appels.

GK: En nu? In je eigen band? Geen rotte appels? Niet van: "blij dat het voorbij is"?

RA: Oh nee 't is een harstikke leuke groep mensen, geode vrienden, ik ben er trots op met ze te mogen werken.

GK: Natuurlijk ga je je eigen songs spelen...nog verrassingen?

RA: We zouden wel iets van een leuke cover kunnen gaan doen ja.

GK: Vertel, ik zit ver weg, ik zal niks verklappen.

RA: Haha, nee ik zeg niks, internet werkt veel te snel. Maar misschien doen we wel iets leuks. Wel zijn we bezig voor daaropvolgende shows, eind maart, in de zomer, mis- schien ook in april maar ik heb begrepen dat we dan ook aan het opnemen zijn, dus...

GK: Start het opnemen in april?

RA: Nee we beginnen in februari, maart, wat in april, beetje versnipperd.

GK: Nou, is er nog wat dat je kwijt wilt? Heb ik iets gemist?

RA: Nee, ik geloof het niet, ik moet trouwens ook gaan, maar vertel mijn website even: www.RustyAnderson.com

GK: Okay doe ik, dan dan ik je voor dit gesprek en wens ik je een fijne dag!

We hopen gauw van je te horen.

RA: Okay Guus, tot gauw, dag!

Een paar dagen later na dit gesprek hoorden we de eerste details over Paul's Europese zomertoer van dit jaar...

Golden Earring Interview

Hoofddorp 7 april 2004

We hebben het geprobeerd, ja we hebben als eerste George Kooymans gevraagd om, de Beatlesfan die ook hij is, op onze 25e Beatlesdag te komen en met de All Stars Band van Rob Bolland wat te spelen, maar helaas, wegens tijdgebrek kon dat niet. Toen ook Barry benaderd, zelfde laken en pak, die moest wat tekenfilm dingen doen. Wat dan overblijft is (en dat mocht dan wel) een interview met de beste rockband van Nederland over de beste band die ooit bestaan heeft en welke invloeden die hebben gehad op deze nog steeds toerende veteranengroep. De afspraak werd (met Barry) gemaakt voor 15 maart in de schouwburg in Doetinchem tussen 17 en 18 uur. De hoop dat we de andere bandleden zouden mogen spreken werd al gauw op een laag pitje gehouden met de woorden: "Je kent ons, we zijn net een volière, als ze er zin in hebben, maak je wel kans, maar anders..." Okay we zouden wel zien dan.

Bij aankomst (ruim op tijd uiteraard) was alleen Barry al gearriveerd en zat te eten. Na dat eten zou ie bij ons komen. Zo gezegd, zo gedaan en zo zaten we lekker ontspannen in de schouwburglobby tegenover elkaar en hadden de volgende conversatie:

GK: Hey Barry, om te beginnen: wat hebben de Beatles voor jou betekend, want je was een jaar of 16 toen ze in het nieuws kwamen.

Barry: Wel veel, maar er waren 2 kampen: de Stones en de Beatles, ik was eigenlijk voor de Stones, maar de Beatles waren toch wel heel erg goed. Ik herinner me dat ik naar de film "A hard day's night" ging en dat vond ik echt geweldig. Er was sprake van een bepaald sfeertje bij die jongens, dat kun je niet echt goed uitleggen, een soort magisch iets, heel bijzonder. Als je al die ouwe beelden ziet, ook in Anthology zie je dat steeds terug, daar was echt iets aan de hand, iets vreemds met dat Bandje.

GK: Ben je daardoor de muziek in gegaan?

Barry: Nee we maakten toen al muziek en ik was niet zo goed met het Beatles repertoire, de Earrings, waar ik toen nog niet bij zat (Barry was zanger van De Haigs destijds red.), hadden Frans Krassenburg met zijn hoge stem als zanger en die konden dat lekker wel doen, wat dat betreft lagen de Stones mij beter want die Jagger zong meer Rhythm & Blues-achtig en dat was meer mijn dingetje. Later is Lennon ook wel wat Bluesier gaan zingen. Het was vroeger heel erg melodieuze allemaal wat de Beatles deden en ik was niet zo'n melodieuze jongen eerlijk gezegd, ik vond het wel mooi om te horen maar kon het zelf niet, bakte er totaal niks van, er waren bandjes die deden dat veel beter. De Haigs deden dat vroeger ook goed, de Beatles nadoen, maar toen gingen er 2 zangers uit en toen kwam ik erin en toen was het in één keer over met de Beatles, haha.

GK: Heb je ze ooit ontmoet, of één ervan?

Barry: Nee, niet één van die gasten, ik geloof wel dat bij vroege Earrings opnamen een keer iemand riep dat George Harrison voorbij liep in de Olympic Sound studio's, maar dat was het dan.

GK: Heb je zelf veel van ze opgestoken? Veel van gebruikt? Gitaarlicks of wat dan ook?

Barry: Muzikaal gezien geen idee eigenlijk, wel 't gedrag, dat kwajongens-achtige, schelm-achtige gedrag, de humor onderling, dat zijn dingen die een band gaande houden.

GK: Je hebt "I'll be back" van ze opgenomen (op de LP "Love Sweat" uit 1995, red.)

Barry: Ja een geweldig nummer.

GK: Heb je uit veel nummers moeten kiezen om juist dat nummer te doen?

Barry: Nee helemaal niet, alle nummers liggen voor de hand bijna, maar ik hoorde 't weer op de radio en dacht meteen: die moeten we doen. Heel simpel eigenlijk. Te gek ook om te doen. Bij hun lijkt het zo makkelijk allemaal maar 't is best wel lastig.....

GK: Ja dat wordt beweerd, dat Beatlessongs zo eenvoudig lijken maar o zo moeilijk zijn om na te spelen....wat is er zo moeilijk aan?

Barry: Dat zei ik net al: iets magisch, een bepaalde sound, klank, samenloop van `omstandigheden, iets waar je geen vinger op kunt leggen.

GK: Blackbird schijnt ook iets onmogelijks te zijn...

Barry: Ja daar moet je eigenlijk gewoon van afblijven. Net als "Yesterday". Dat is klaar. Dat staat als een huis, klaar, over, afgelopen.

GK: Draai je ze veel?

Barry: Best wel af en toe. Momenteel trouwens draai ik veel klassieke popmuziek, ouwe soul, Fats Domino, ouwe Elvis, veel muziek uit die tijd. En Beatles komen ook langs.

GK: Stel eens een cd samen met de 10 beste Beatlessong wat jou betreft, welke mag absoluut niet ontbreken?

Barry: Zou ik op dit moment echt niet kunnen...(na twijfel en aarzeling komt er dan toch wat). "Happiness is a warm gun" heb ik al gecovered met de "Barking Dogs", fantastische song maar wat bleek nou, dat was me nooit eerder opgevallen, er is niet één stukje hetzelfde. Blijkt dat ze het zelf ook helemaal aan elkaar hebben lopen lijmen. Maar zo kwam het op mij nooit over, het was altijd gewoon een liedje, maar als je het dan zelf moet spelen lijkt het ineens Frank Zappa! Dan "While my guitar gently weeps" vind ik prima, "Norwegian wood", "In my life" vind ik te gek, ik noem zo maar even wat op hoor, "Taxman" is fantastisch, "Paperback Writer", "Revolution" er zijn er zoveel. Maar ik zou een hele obscure Beatlesplaat maken, dat heb ik altijd het leukst van ze gevonden. Hun hits spraken mij nooit zo aan. Die gekke nummers vond ik leuker. "Yellow submarine" bijvoorbeeld vond ik geen fuck aan, "Maxwell's silver hammer" dat soort domme McCartney-liedjes. Op "Blue Jay Way" bijvoorbeeld ben ik geweest bij zonsondergang, met een kennis die ik daar in LA heb en die vertelde dat "lovers go there". Dus dat bestond ècht. We hebben daar nog een stel hun hond helpen terugvinden.

GK: Wie was je favoriet dan?

Barry: (zonder aarzeling) Lennon, daarna Harrison. Volkomen onderschat gitaarspel, fantastische gitarist eigenlijk. In "Badge" van Clapton zit een waanzinnige gitaarbreak (doet het geluid ook na) en dat is

Harrison, die speelt dan even gewoon iets en dat is dan ook meteen waanzinnig goed!

GK: Tot slot: over Beatles Unlimited. Bestaat 40 jaar, houdt 25e Beatlesdag, wil je een boodschap inspreken? (Dus volgde voor de 12 april de volgende tekst)

Barry: Ja 'tuurlijk: Hallo allemaal, dit is Barry Hay van Golden Earring die jullie een waanzinnig goeie dag toewenst, een leuke middag, maak er wat van enne "Beatles rule".

Dat was Barry, nu kijken of de anderen ook willen. Drummer Cesar Zuiderwijk arriveert ongeveer tegelijkertijd met gitarist George Kooymans. George, op onze vraag vriendelijk lachend: "Ja 's goed, maar ik wil eerst eten". Prima, wij wachten wel.

En Cesar? "Wat? Interview? Beatles? Nee, ben ziek, heb griep, moet nog spelen, kan niks, nee doe ik niet". Hoestte zich ook de longen uit het lijf, die vallen we dus niet meer lastig en we wensen hem beterschap.

Even later komt bassist Rinus Gerritsen eraan. "Wil jij straks misschien...?"

"Ja goed als we tijd overhouden, maar ik ga eerst eten, dan soundchecken, misschien na de soundcheck, okay?"

Inmiddels was het ruim na zessen 's avonds, om acht uur moest het doek op, eerst soundchecken en dan nog praten? We moeten het nog zien.

Maar inderdaad Barry had het blijkbaar leuk gevonden en had zijn collega's aangespoord iets te zeggen.

We zagen de soundcheck (stom, geheel vergeten te vragen "I'll be back" even te spelen) en rond kwart over zeven schoof George Kooymans bij ons aan en meteen bij ons begin "wij hadden je gevraagd...." onderbrak hij met: "Ja dat weet ik, maar ik heb het veel te druk joh, zoveel aanvragen, ik moet het een beetje afhouden". Nou jammer dan, maar we mogen nu met hem praten, dus dat maakt een beetje goed.

George, jij bent per slot van rekening de echte Beatlesfan in de Earring, toch?

George: Jaja zeker wel, ik ben wel een Beatles -man eigenlijk, leren kennen door Radio Luxemburg, daar hoorde je die eerste singles, zoals "Twist and Shout" dat was toendertijd toch fenomenaal voor witte jongens. Zoals Lennon het zong, dat was "zwart", zou je haast zeggen. We waren meteen gepakt door die liedjes. Daardoor zijn we ook geïnspireerd om zelf liedjes te gaan schrijven en te gaan proberen, want daarvoor luisterde je wel naar Little Richard enzo, maar dacht je er niet over na om liedjes te gaan schrijven. Het was een soort openbaring. We zijn toen ook gaan zingen (voordien speelden de Golden Earrings vooral à la Shadows instrumentaal werk).

GK: Wat was de eerste song die je geschreven hebt?

George: "Please go" denk ik...

GK: Niks anders? Om eerst te proberen?

George: Nee eh "Please go", "Chunk in steel", maar dat waren nummers die niet meteen op plaat stonden, die speelden we ook al een tijdje voor de mensen. Dat waren in Den Haag toen al heel populaire nummers.

GK: Heb je ze ooit ontmoet? Je zat toch in '65 al in de studio's en ging toeren in Engeland?

George: Nee opnemen pas in '66 en niemand ontmoet, ook nadien niet, solo of wat dan ook.

GK: Ooit gedroomd om met dat soort jongens te spelen?

George: (een beetje aarzelend verlegen) mwah nee, dat soort dromen had ik gewoon niet.

GK: (het gesprek met Barry nog vers in het geheugen) Hoe kwam je aan "I'll be back"?

George: (meteen) Was een idee van Barry. Toendertijd gingen we een plaat maken met allerlei nummers van vroeger die wij destijds leuk vonden en daar zat "I'll be back" bij. Vond het gewoon een leuk idee, hoefde ook niet verder andere Beatlessongs te luisteren, "I'll be back" werd het, het wordt alleen een beetje anders gespeeld.

GK: Wat speel jij nou graag...van de Beatles bedoel ik.

George: "In my life" van Lennon vind ik wel leuk om te spelen, verder speel ik niet zoveel Beatlesnummers, vroeger wel gedaan, 'k heb wel dat hele grote boek gescoord waar al hun songs in staan.

GK: Is een Beatlesnummer echt moeilijk na te spelen?

George: Het spelen valt wel mee, maar zij zongen zo hoog, heel veel in A en voor dat register moest je toch een vrij hoge stem hebben.

GK: Jij kunt er toch overheen?

George: Nee nee nee, niet met een gewone stem, dat was toch echt een probleem. En op zichzelf zitten er wel vaak leuke geintjes in, maar het is wel te spelen.

GK: Nou je mag van mij een Beatlesplaat vol spelen, want "I'll be back" klinkt wel.

George: Daarom hebben we ook iets gepakt wat die kritiek kon doorstaan en niet iets waarvan iedereen zou zeggen: waarom dát nou, daar moet je afblijven.

GK: (ook voor hem de vraag) wat mag er op een door jouzelf samengestelde Beatlescd echt niet ontbreken?

George: (zonder aarzeling:) "Helter Skelter" een geweldig nummer, "In my life", Jee, moet'k nog na gaan denken ook. Ik vind zowel "Rubber Soul" als de "White Album" hele goeie platen en zo kan ik wel doorgaan. Goed zo?

GK: (overhandigt BU magazine, legt uit wie we zijn en na Barry ook aan hem de vraag): Wil je voor een boodschap inspreken?

George: Ja natuurlijk, ik wens alle Beatles clippers, Beatles Unlimited..geweldig...ik wens jullie allemaal veel plezier op de dag dat jullie bij elkaar komen en ik zou zeggen nog vele jaren te gaan met de club!

Dan op naar Rinus, want de tijd dringt. Rinus wil graag blijven zitten waar hij zit, dus terug om de spullen te halen, komt Cesar naar ons toe, quasi norsig vragend: "Wat wil je van me? Een quote of zo? Een verhaaltje over hoe ik de Beatles heb leren kennen? En voor wat dan? Nou, even kort dan. Ook nog op camera? Okay, maar wel snel". Dus toch! En dan zie je hoe geroutineerd en vlot die jongens zijn. Hij gaat vlak voor de camera staan, mooi in close-up en geeft mij de gelegenheid wat te vragen. Het werd een snel-vraag-en-antwoord-spelletje in telegram-stijl, letterlijk het volgende:

GK: Cesar, wat had jij met Beatles?

Cesar: Ik heb leren spelen met de Beatles, op alle Beatlesplaten, vanaf de allereerste single en elke keer als ik iets nieuws hoorde van Ringo dan probeerde ik dat na te spelen en zo heb ik leren drummen. Van Ringo en van Charlie Watts om-en-om natuurlijk, dat begrijp je.

GK: Dat zijn je grote voorbeelden?

Cesar: Ja, toen wel ja.

GK: En wat zijn je favoriete nummers om mee te spelen?

Cesar: De snellere nummers, de up-tempo songs "Long tall Sally" en zo, daarop leer je nou eenmaal beter drummen.

GK: En dan alleen de oudere of ook nog van Abbey Road?

Cesar: Nee alleen de eerste 4 of 5 cd's.

GK: (onvermijdelijk) Heb je ze ooit ontmoet? Naar optredens geweest? Solo?

Cesar: Nee. Nee. Nee. (op alle opties). Maar doe ze de groeten en laat ze een keer langskomen! (maakt een grimas en loopt dan weg)...

GK: (welgemeend) Toch bedankt!

Nu dan 'last but not least' Rinus, in de 'kantine', de plek waar band en crew bij elkaar komt, waar Earring's eigen catering de maaltijd verzorgt, iedereen een hapje eet en gezellig babbelt tot het tijd wordt voor "showtime". Rinus luistert afstandelijk afwachterend naar onze inleiding (BU-verhaal), kijkt een beetje van 'wat is dit', maar als alles hem duidelijk is, komt het enthousiasme naar boven en gaat ie los.

GK: Jij was een jaar of 18 toen de Beatles opkwamen, hoe heb jij dat destijds ondergaan?

Rinus: (lijkt nog steeds onder de indruk) Als een soort revolutie, een enorme openbaring, wij waren er behoorlijk van ondersteboven, toen wij voor het eerst "Please please me" hoorden waren we in één keer verkocht. En toen ze daarna nog "Twist and Shout" lieten horen, toen konden we meteen de link leggen naar wat wij mooi vonden (Little Richard, Eddie Cochran, Isley Brothers etc.), toen wisten we dat dat puur Rock 'n Roll was, de manier waarop het gezongen was enzo, we waren óm als het ware. Wij zaten toen nog in onze Shadows-periode en zij braken ineens door met een heel andere stijl van muziek-maken. En het zelf schrijven natuurlijk, ja het hele Liverpool-gebeuren begon bij de Beatles. Ik ben nooit in Liverpool geweest, ben niet zo met idolen en zo, wij vonden ze toen te gek, maar er zijn daarna heel veel andere artiesten geweest die ik te gek vond, ik ben nooit fan van wie dan ook geweest, ik kan wel een hoop inspiratie halen uit bepaalde artiesten, waaronder de Beatles in het begin, zeker ja, dat was op dat moment de enige baanbrekende act in '63-'64.

GK: Ook jij bent gaan schrijven, wat was jouw eerste nummer naar aanleiding van al die inspiratie?

Rinus: Wat er op de eerste plaat is terechtgekomen, "Please go" en dat soort dingen, dat was allemaal redelijk Beatle-esque.

GK: (ja ook voor hem) Heb je ze ooit ontmoet?

Rinus: We zijn ooit in Blokker geweest toen, 40 jaar geleden alweer? Keije nagaan, maar ik ben nooit zo iemand die langs die grachten zou gaan staan, laat staan erin te springen. Ik heb het gewoon allemaal

wel gevolgd. Dat heb ik nog steeds. Ik kan veel acts waarderen maar ik ga nooit tussen de meute naar optredens staan kijken. Trouwens het meest interessante later bij de Beatles gebeurde op plaat en niet live. Ik was wel behoorlijk geïntrigeerd (tijdens de opnamen van het tv-programma "Wintertijd" red.) door de bijgewerkte beelden van Shea-stadium, waarbij je eigenlijk wel zag hoe goed ze waren, maar wat niemand hoorde en juist terwijl ze dat zo goed wisten gingen ze, in plaats van peentjes zweten, samen de grootste lol maken. Je zag Lennon haast tegen Harrison zeggen: "Wat een gekkenhuis hier, wat doen we hier eigenlijk" maar intussen wel te gek spelen. Als ze de tijd mee hadden gehad wat betreft techniek en dergelijke, was het een fantastische live-band geworden.

GK: Op welke songs bas je het liefst mee, wat zijn de beroemdste licks voor jou?

Rinus: O jee dat zijn er legio. Zeker in het begin. Die in "I saw her standing there" is legendarisch! (doet het dan voor), Paul McCartney was een hele muzikale bassist eigenlijk, zoals ik zelf ook graag speel. Niet alleen basis, maar ook muzikale melodielijnen. Er zijn ook zoveel 'favoriete nummers', ik heb laatst een radioprogramma gedaan en daar "I am the walrus" en "Strawberry Fields" als ultieme psychedelische songs bestempeld. Daarnaast die nummers uit het begin, "Please please me", "She loves you" en dat soort dingen, met al die 'oeh's' en 'ah's', heel knap om met iets te komen dat volkomen uniek is terwijl het toch gewoon Rock & Roll - muziek is met een goede melodielijn erin.

GK: Maar dat kun je zelf ook! Ik vind jouw "Grand piano" nog steeds vreselijk mooi hoor! (te vinden op het album "On the Double" uit 1968, als laatste song, red.)

Rinus: (wil wat gaan zeggen, hoort dan het compliment, lacht er verlegen om en zegt: "Leuk!") Er bestaat ook geen 'goed' of 'slecht' in kunst, uniek zijn is belangrijk, dan pas komt de kwestie van eigen smaak, onder de noemer 'mooi' of 'niet mooi'. En de echte groten hoor je nu wel meteen bij de eerste noten.

GK: Je eigen Beatles-cd bevat de volgende 10 songs:

Rinus: Moet ik er 10 noemen? O jee eh...

GK: Je noemde net al "I am the walrus, Strawberry Fields.."

Rinus: Ja bijvoorbeeld, en "Please please me, I saw her standing there, When my guitar gently weeps, In my life, Twist and Shout, Come together" ga zo maar door.

GK: BU bestaat 40 jaar (etc etc), jouw boodschap graag!

Rinus: Have fun ha ha ha...

Pisces Fish

door Rob Nieuwveld

Toen ik Henley intypte in een zoekmachine op internet, kwam ik een aantal interessante sites tegen. Hieronder staat wat ik heb verzameld! Omdat ik niet al te moeilijk wil beginnen neem ik jullie eerst mee op een kleine Henley tour.

De inspiratie voor de tekst van het nummer "Pisces Fish" kwam van de motortochten die Olivia tijdens het "Brainwashed" interview met Jools Holland beschrijft. Motortochten naar Henley. De tekst:

Roeiers glijden over de rivier Canadeese ganzen schijten op de oever Achterwiel van mijn motor begint te trillen

Ganzen heb ik niet kunnen vinden, maar er is een foto met roeiers die over de rivier glijden en aan de rechterkant zie je motorrijders

<http://www.henleyrowingclub.org/Pictures/HomeCountries/WJ4x.jpg>

Rooksignalen uit de brouwerij

Henley heeft een aantal brouwerijen zoals deze <http://www.fellwalk.co.uk/thame802.htm>

of deze:

<http://www.brakspear.co.uk/>

Er is een eiland met een tempel

Hier is de 'tempel op het eiland' te vinden <http://www.henley-on-thames.com/>

Temple Island

1. Ga naar de Visitor Guide
2. Scroll naar beneden
3. Zie daar Temple Island
4. Dubbelklik voor een beter beeld

Roeiriemen glijden door het water

Ik hoor de stuurman zijn

instructies schreeuwen

Met deze ploeg oh dat zou een onredelijke eis kunnen zijn

Zoiets misschien?

<http://www.henleyrowingclub.org/Pictures/HomeCountries/ollie.jpg>

Dat was een kleine tour aan de hand van de tekst.

Ik geloof dat we kunnen opmaken uit wat Olivia zegt en de tekst in zijn geheel, dat George terugkijkt op zijn leven en geniet van het platteland en van wat hij tegenkomt tijdens zijn motortocht.

Oude dametjes, die hun honden lijken te trainen

Lopend, ballen gooiend, schapen opjagend

Terwijl de boer erbij staat

en hij klaagt

Zijn gekke koeien worden geruimd

Gewoon een beschrijving van een prettige motortocht, vertaald op de Harrison manier, spelend met woorden en in deze paar woorden stopt hij:

- a) de schoonheid van de akkers
- b) zijn leven als een ware vegetariër

Ik hou van motortochten en dicht bij het platteland zijn zoals boerderijen, velden, rivieren, het groen; ik ken het gevoel dat hij beschrijft.

Rijdend door de dingen die hij noemt, uitzichten, denkt men aan de schoonheid. Tegelijkertijd kan men aan serieuze zaken denken, zoals problemen. Dat soort gedachten komen sneller naar boven in een omgeving zoals George beschrijft.

Alsof iemand daar de nieuwste Paus heeft gevonden
In een vat bier waar het schuim woedend uit blijft
spuiten

Terwijl de luider van de kerkklok verstrikt raakt
in zijn touw

Een overgebleven couplet van P2 Vatican blues?

Er staat een tempel op een eiland
Van alle Goden en wat zij voelen denk ik
Dat je ze alleen in de diepste stilte kan vinden
Ik moet van dit grote wiel af zien te komen

Het uitzicht op het Temple Island doet hem denken
aan 'de Goden en wat zij voelen' en meditatie en
wellicht heeft zijn liefde voor de stilte in zijn tuin hier
ook mee te maken, denk aan wat hij zegt in het EPK
over

'op het moment dat ik de poort uit loop denk ik; wat
doe ik hier eigenlijk'

Dat zou kunnen slaan op

'Dat je ze alleen in de diepste stilte kan vinden
Ik moet van dit grote wiel af zien te komen'

Ik zie George denken; "oké, de motortocht was oké,
maar nu wil ik terug naar Friar Park om in de tuin te
zijn en te mediteren. De zoektocht naar vrede en
rust."

En ik zal zwemmen tot ik het water vind
Die ene onbegrensde oceaan van geluk

Olivia vertelt dat George zal zwemmen tot hij het
water vindt en misschien heeft hij die oceaan van
geluk nu gevonden.

Soms lijkt mijn leven geen realiteit
Sommige dagen is het best sereen
Ik ben het levende bewijs van de tegenstrijdigheid van
het leven
De ene helft gaat waar de andere helft net is geweest

Twijfels? Ik weet het niet zeker. Het lijkt of hij hier diep
aan het nadenken is. Afwendend.

Minneapolis 1965

*Na 40 jaar kwijtgeraakte archief met Beatlesfoto's
gevonden*

door Erna Smulders

extra informatie: René van Haarlem

Dat Bill Carlson in 1965 de komst van de Beatles, persconferentie en concert in Minneapolis op de gevoelige plaat vastlegde, had meer te maken met de behoefte om zijn creativiteit te uiten dan met een kans om de Beatles te ontmoeten. "Ik was altijd op zoek naar mogelijkheden, of het nou politieke evenementen, sportevenementen, autoraces of muziekconcerten waren. Dat is dus eigenlijk de reden waarom ik foto's maakte van de Beatles, Nixon en autoraces etc. Ik ging bijna overal naartoe om plaatjes te schieten."

Behalve de 4000 tieners die op het vliegveld van Shrieksville aanwezig waren, stond tussen de mensen van de pers een jonge man, 17 jaar oud. Zijn naam was Bill Carlson, op dat moment was hij student, en in zijn vrije tijd werkte hij voor de Merle Morris Studios in Minneapolis. Hij kreeg de opdracht om naar het vliegveld te gaan, de Beatles te volgen en om foto's te schieten. En dat is precies wat hij deed, maar het gekke is dat daarna de foto's bijna 40 jaar lang KWIJT waren. Dit is zijn verhaal over een dag 'met' de Beatles in Minneapolis op 21 augustus 1965, het 'kwijtraken' van de foto's en het weer terugvinden ervan in 2004.

Interview met Bill Carlson:

V: Hoe kwam het dat je bij de persconferentie en het concert in Minneapolis op 21 augustus 1965 aanwezig mocht zijn?

Bill: Ik werkte voor een fotostudio en als tiener, ik was 17, heb ik altijd enorme interesse gehad voor fotografie. Die interesse ontstond op een erg vreemde manier. Toen ik jong was - 'n jaar of 12, 13 – werd ik gefascineerd door duiken (nog steeds). Ik werkte voor een winkel met duikapparatuur in St. Paul (vlakbij Minneapolis) en de eigenaar van de duikwinkel was een commerciële fotograaf. Hij leerde me alles over ontwikkelaar, hoe je foto's moet nemen enzovoort en opeens was mijn interesse in fotografie geboren. Ik heb veel geluk gehad dat ik toen een baantje bij een fotostudio kon krijgen, de Merle Morris Studios.

Ik mocht alle apparatuur van de studio gebruiken met als tegenprestatie dat ik de foto's die ik had gemaakt aan hen zou laten zien. Om een lang verhaal kort te maken, ik werkte voor hen tijdens mijn schooljaren. In 1965 sloot Merle Morris Studios zich aan bij United Press International. Ze namen contact met ons op als er iets moest worden gefotografeerd in Minneapolis. In augustus 1965 kregen we perskaarten voor foto's van de Beatles via de telex en niemand toonde interesse en ik wist eigenlijk niet veel over hen. De andere fotografen die voor Merle Morris werkten waren veel ouder. Plus, de oudere generatie van toen vonden de Beatles waarschijnlijk niet erg speciaal. Als kind hield ik meer van jazz en klassieke muziek. Maar ik kende ze wel, ik had de Ed Sullivan show gezien, en ik vond het een interessant onderwerp om te fotograferen. Dus informeerde ik rond en niemand wilde de perskaarten. Ik en een andere jonge fotograaf, Don Jetsug, gingen er naartoe om foto's te nemen en we hadden een geweldige tijd! Maar het was gewoon één van die dingen en ik heb nooit kans

gezien om ze te verkopen en dus zaten ze jarenlang in mijn map.

V: De afgelopen vier decennia hebben Beatlesfans vanalles verzameld van de Beatles en dus is het wonderbaarlijk om te horen dat iemand die in 1965 foto's heeft genomen er totnogtoe niets mee heeft gedaan. Wat is het verhaal daarachter?

Bill: Fotografen denken altijd aan het nemen van foto's en niet erg vaak aan wat ze eerder hebben gedaan. Mijn loopbaan is erg ongewoon en verloopt snel. Ik ben zo betrokken bij mijn projecten dat het vaak voorkomt dat de dingen die ik fotografeer wellicht niet helemaal worden afgerond. Tenzij er oprechte interesse voor wordt getoond. Als de foto's zijn gemaakt, worden ze opgeborgen en ga je verder met het volgende project. Maar ik vind het leuk om wat oude archieven te bekijken en het is vooral leuk als andere mensen ervan genieten.

V: Je hebt verteld dat Merle Morris, de studio waar je voor werkte, altijd de foto's wilde zien die je had gemaakt. Wat gebeurde er dan met deze foto's? Waren ze niet geïnteresseerd in dit project?

Bill: Merle Morris had deze regel ingesteld uit het oogpunt van een mentor; hij wilde ervoor zorgen dat ik me als fotograaf zou ontwikkelen. Hij leverde dan ook kritiek op mijn werk. Hij heeft de foto's bekeken, ik had direct enkele afdrucken gemaakt. Ik herinner me gewoon niet dat hij commentaar had omdat oudere mensen toen niet zo geïnteresseerd waren in de Beatles, net zo als ik niet zo'n grote Beatlesfan was. Maar nadat ik ze had ontmoet werd ik een grote fan. Ik herinner me dat ik aan de ontbijttafel zat bij mijn ouders, ik woonde nog bij mijn ouders, en 'Michelle' was op de radio. Ik zei: "Is dat niet prachtig?" En mijn moeder zei: "Hij zingt vals". Het was zeker geen groep die populair was bij de oudere generatie van toen. Ik denk dat het net zo was met mijn baas. Hij bekeek de foto's maar hij had geen idee wat het betekende. En ik duidelijk ook niet.

V: Heb je in die periode ook andere popsterren gefotografeerd?

Bill: In de loop van 1966 werkte ik freelance voor een muziekblad in Minneapolis en voor hen fotografeerde ik veel verschillende evenementen. Ik heb wat foto's geschoten van Louis Armstrong, Bob Dylan en the Beach Boys. De perskaarten kreeg ik altijd via het blad.

Tourfacts

De tweede tournee van de Beatles ging via de weg. De groep kwam vanuit Chicago, Illinois, waar ze de vrijdag ervoor twee optredens hadden gedaan in het White Sox Park. GAC (General Artists Corporation), met kantoren in New York, Los Angeles en Chicago regelde het optreden in Minneapolis. Op 24 maart 1965 tekende Ray Colihan een voorlopig contract met NEMS Enterprises. Op 1 april (ontvangen op 12 april) betaalden ze (GAC) een borg van \$25.000 en nog eens \$25.000 op 21 juli.

Dit werd gegarandeerd tegen 65% van de bruto opbrengst, na aftrekking van landelijke en lokale belastingen. Andere betalingen moesten uiterlijk 21 augustus om 21.00 uur worden betaald door de koper aan de producer. Het definitieve contract werd ondertekent in de Excelsior Park Ballroom in Excelsior Minnesota door gevolmachtigde T.B. Sharning, (die voor ontvangst van de eerste helft van de borg had getekend), Ray Colihan namens GAC, anderen waren Edward F. Pasdur, Pat Maber en John Paul. Tijdens hun verblijf in Minneapolis was Phil Spector er ook. Na het optreden in Minneapolis vlogen de Beatles naar Portland, Oregon om de volgende dag twee optredens te geven in het Memorial Coliseum, waar Carl Wilson en Mike Love de band ontmoetten in hun kleedkamer.

Bill Carlson interview:

V: Hoe laat arriveerden de Beatles op het vliegveld van Shrieksville?

Bill: Ik geloof dat ze aan het begin van de middag aankwamen op het Minneapolis / St. Paul International Airport.

V: Heb je met iemand van de Beatles Company gesproken toen je op het vliegveld was?

Bill: Phil Spector was één van de promoters en ik heb een foto van hem genomen. Ik heb kort met hem gesproken, maar dat was alleen omdat we aan dezelfde kant van het hek stonden. Helaas kan ik me niet herinneren waar we het over hebben gehad. Maar tijdens de presentatie van de Rickenbacker, van B-Sharp Music, werd het een rommeltje omdat iedereen opstond en door elkaar liep. Ik werd bijna weggeduwd door George Harrison en het enige wat ik kon zeggen was: "Leuke gitaar". Hij keek me aan, glimlachte en zei: "Aardig!" En dat was het. Ik wist niet wat ik tegen hem moest zeggen.

V: Op de foto's lijkt het of iedereen het naar de zin heeft?

Bill: Het was erg gezellig; het was heel leuk. Alle fotografen en cameramensen maakten grappen en lachten, omdat het echt leuk was. Tony Barrow, de persvoorlichter, legde de basisregels uit hoe men de vragen moest stellen. Hij was strict in het handhaven van het verloop. De Beatles zelf waren erg ontspannen en ik geloof dat het langer duurde dan gewoonlijk omdat iedereen het naar de zin had. Normaal gesproken gaat dat niet zo, maar ik denk dat iedereen een leuke tijd had omdat ze zoveel grappen maakten en dat gaf mij de kans om meer foto's te maken dan ik normaal gesproken misschien zou hebben gedaan.

De Persconferentie

Promoter: Welkom Ringo, Paul, John, George
John: Ben er net.

Promoter: Hoe gaat het? Goed om je te zien schat.

Paul: Heeft hij het tegen ons?

Ringo: Hallo, hoe gaat het.

George: Geweldig, ja het is geweldig.

Promoter: leidt de persconferentie in

Paul: Wie praat er?

George: Dit is George van WWW W.

V: Wie is de beste acteur?

Paul: Ik denk Ringo.

(John tikt met zijn voeten op de vloer...)

Ringo: Ik denk dat jij dat bent (John).

John: Nee, jij bent het (Ringo).

(Iedereen lacht...)

V: Hoe zorgen jullie ervoor dat jullie geld niet in de handen van de belastingdienst valt?

John: We verstopten het.

Ringo: We begraven het.

George: We verstopten het.

Ringo: Eigenlijk zien we nooit geld. We betalen veel belasting.

Paul: We betalen veel belasting.

V: Jullie hebben vast een hoog inkomen?

Ringo: Ja.

Paul: Ja.

Ringo: Daarom betalen we zo veel belasting.

(Iedereen lacht...)

V: Ringo, hebben jullie tijdens deze tournee ook vrije tijd? En zo ja, wat ga je dan doen in je vrije tijd?

Ringo: Ik geloof dat we vanaf maandag 5 dagen vrij hebben in Los Angeles en we gaan gewoon wat rondhangen.

V: Als jullie je eigen label gaan beginnen, hoe gaat dat er dan uitzien?

John: We zullen nooit een eigen label oprichten, dat is veel te veel werk.

V: Wanneer loopt jullie contract met Capitol af?

John: Dat weet ik niet (lacht). Ik wist niet eens dat we iets hadden getekend.

Paul: Het loopt nog 'n jaar.

John: O, ja?

V: Hoe beslissen jullie wie de lead vocals zingt op jullie platen?

John (mompelt naar Paul) Hoe beslissen we dat? .. Ik geloof degene die de tekst het beste kent als het tijd is om te gaan opnemen.

V: Hoe kan je 's nachts slapen met dat lange haar?

John: Als je slaapt heb je er geen last van.

(Iedereen lacht...)

Paul: Klopt! Ah, daar heeft hij niet van terug!

George: Hoe kan je 's nachts slapen als je armen en benen er nog aan zitten? Schroef je ze los?

Ringo: We doen dit al jaren, weet je.

George: Misschien zijn we daarom elke avond wakker.

Paul: Ja, misschien gaan we daarom naar feestjes. Dat is het! Met dat lange haar kunnen we niet slapen.

Geweldig!

John: Mensen hebben pas kort haar sinds de eerste wereldoorlog. Al die duizenden jaren voor lang haar heeft men geslapen.

Paul: Ik kan je vertellen dat het geen probleem is. Het is net zo'n groot probleem als het hebben van kort haar, wat voor jou weer een groter probleem lijkt.

John: Het hebben van kort haar en het kort houden.

V: Zijn er niet te veel optredens tijdens deze enorme tournee?

John: Het is het niet waard om hier naar toe te komen voor 1 of 2 optredens. Als we er toch zijn kunnen we net zo goed in zo veel mogelijk plaatsen optreden.

V: Wie maakt jullie kleding?

John: Een man genaamd Douglas Millings. Hij maakt wat wij bestellen. Wij vertellen hem hoe het moet en hij maakt het. Of hij vertelt hen hoe het moet (wijst naar Paul).

Paul: (mompelt naar John) Of hij vertelt hem hoe het moet.

Meisje: George, als je ooit naar Hawaii gaat, mag je in mijn huis logeren!

George: O, bedankt.

John: Zijn je ouders er niet?

Jongen: Ringo?

Ringo: Ja.

Jongen: Ringo, van jou leer ik hoe ik moet drummen. Ik luister naar jouw drumstijl.

Ringo: Je zult nooit iets bereiken als je naar mij luistert

(Veel gelach!!)

Ringo: Ja. Ga verder.

Jongen: Hoe lang speel je al drums? Wanneer ben je begonnen?

George: 30 jaar.

Ringo: Nu ongeveer 7 jaar.

Paul: Hoe oud ben je?

Jongen: Ik ben 14.

Ringo: Ik denk dat het je wel lukt.

Paul: Je hebt dezelfde leeftijd als wij.

John: Tegen de tijd dat hij het onder de knie heeft, heeft hij een machine die het doet.

V: Paul, heb je trouwplannen in de nabije toekomst?

Paul: Nee, niet echt.

V: Ik heb een vraag...

Ringo: Wat zei hij?

(Veel gelach...)

V: Hoe gaat het met je vrouw?

Ringo: Oh goed, bedankt, goed.

George: Hé, hoe heet je radiostation? Ik kon het niet verstaan.

Aan George wordt een speciaal gemaakte nieuwe Rickenbacker gitaar overhandigd.

John: Dat is geweldig! Dat is het beste dat ze ooit hebben gemaakt. Dat is geweldig!

George: Fantastisch.

John: Dat is schitterend... Nou, waar is de mijne?

Ringo: Heb je er ook één voor mij?

Fabrikant: Nee! Ik wou dat we er voor ieder één hadden.

John: Geweldig!

George: Ja, fantastisch.

De persconferentie van de Beatles werd uitgebracht door Melvin records MMEP 001a op een 7" bootlegsingel getiteld 'The Beatles Visit To Minneapolis' waar ook 4 nummers van het optreden op stonden (She's A Woman, Twist And Shout, Jerk with a badge en Everybody's Trying To Be My Baby).

Interview met Bill Carlson:

V: Er was een foto van Paul McCartney met een sigaar in zijn hand. Weet je nog hoe hij aan die sigaar kwam, want hij was en is geen sigarenroker?

Bill: Het was een cadeau en ik heb geen idee van wie hij het had gekregen. Ik weet niet hoe hij er aan kwam. Maar ik ben er zeker van dat het een cadeau was, want ze kregen allerlei geschenken, briefjes en kaarten. Ik denk dat het van een bewonderaar was.

V: Als ze in Engeland bij een vliegveld of Stadium of iets dergelijks arriveerden, was er altijd beveiliging aanwezig om het publiek op een afstand te houden. Was er ook beveiliging aanwezig toen ze in Minneapolis arriveerden?

Bill: Ik geloof niet dat ze er echt op voorbereid waren, want 'n paar meiden renden en schreeuwden naar de Beatles en politieagenten hielden die meiden tegen. Ik heb enkele foto's van dat incident. Het televisiestation van Minneapolis heeft 10 jaar geleden een documentaire over het bezoek van de Beatles aan Minneapolis gemaakt, toen 30 jaar geleden, en zij hadden dit specifieke incident ook op film. Nee, ze waren niet echt voorbereid op de ontvangst die ze kregen en dus konden de meiden erg dicht bij de vliegtuigtrap komen. Maar er gebeurde niets.

V: Heb je de Beatles gezien toen ze het vliegveld verlieten?

Bill: De beveiliging werd veel strenger na het incident met de meisjes, ik zag hen echter wel vertrekken maar dat was alleen omdat ik in het gebied was. Maar ze vertrokken meteen, er was dus geen contact. Ik denk dat ze op dat moment best bezorgd waren omdat er nogal wat hysterie heerste.

V: Stonden er fans langs de weg toen ze het vliegveld verlieten?

Bill: Nee!

V: Waar gingen ze na het vliegveld naartoe?

Bill: Ze gingen naar het Met (Metropolitan) Stadium, Cedar Avenue, Bloomington, Minneapolis om op te treden.

V: Hoe was het concert, was het uitverkocht?

Bill: Nee, het was niet uitverkocht. Er waren nogal wat lege stoelen in het stadion. De geluidskwaliteit was niet erg goed. Je hoorde meer geschreeuw dan de muziek die ze speelden. Volgens mij waren er in die tijd niet zulke goede luidsprekers en microfoons.

V: Heb je ze na het concert gevolgd?

Bill: Nee, ik ben direct naar huis gegaan, maar ik weet zeker dat ze naar het Lemington Motel in Minneapolis gingen en daar ontwikkelde zich een vrij groot schandaal. Het leek erop dat er 's nachts meisjes in de kamers van de Beatles verbleven. Ik denk dat 'mannen zullen altijd mannen zijn' hier van toepassing is en dat er zich iets afspeelde. De volgende ochtend stond het verhaal in alle kranten. Ik heb een interview met een politiechef van de dag erna en hij was niet erg te spreken over het gedrag van de Beatles.

V: Waar verbleven ze?

Bill: Ik heb de hele dag de Beatles gevolgd, van hun komst tot hun concert. Ik geloof dat ze in het Lemington Hotel verbleven.

V: Hoe veel mensen waren aanwezig bij het concert die avond?

Bill: De opkomst was erg matig zoals je kan zien op de foto's. Slechts 25.000 van 45.000 stoelen waren bezet.

V: Kon je de Beatles goed horen tijdens het concert?

Bill: Door de schreeuwende fans was het moeilijk om de muziek te horen. Het geluidssysteem was niet zo verrijnd.

V: Waren er veel journalisten en fotografen in het Met Stadium?

Bill: Ik geloof dat er een behoorlijk aantal fotografen aanwezig waren in het stadion. Maar eerlijk gezegd herinner ik het me niet zo goed omdat ik druk was met foto's maken.

V: Voor 21 augustus 1965 was je geen grote Beatlesfan, maar wat gebeurde er nadat je ze had ontmoet?

Bill: Met het Sgt. Pepper en het White Album werd ik een verstokte Beatlesfan. Maar ik moet zeggen dat nadat ik hen had ontmoet ik naar hun muziek begon te luisteren omdat ik ze echt mocht. Ze waren erg hartelijk en vriendelijk en erg open. Dat is wat me het meeste raakte. Ze waren gewoon normale goede jongens en ze waardeerden wat ze hadden bereikt. Vaak gedragen rocksterren zich niet zo goed, toen was dat ook al zo. De Rolling Stones bezochten bijvoorbeeld Minneapolis kort nadat de Beatles waren geweest, maar zij hadden eigenlijk een ruig imago. Het tegenovergestelde van de aardige en vriendelijke jongens uit Liverpool, Engeland.

Interview met een politieagent de dag na hun aankomst en het concert:

V: Inspecteur, brengt u enkele incidenten uit het afgelopen weekend in verband met de Beatle groep?

Inspecteur: Phil, als eerste waren we natuurlijk erg blij. Toen ze arriveerden waren we vrij bezorgd over hun veiligheid in de Lemmington Motor Inn, maar we slaagden erin om ze in het motel te krijgen en op hun verdieping hebben zich geen incidenten voor gedaan. Drie van de Beatles zorgden niet voor problemen want na hun show in het Med Stadium waren ze naar het hotel gegaan, waar ze aten en direct naar bed gingen. De melding dat er een meisje in één van hun kamers verbleef, die van Paul McCartney, bezorgde ons problemen. We zorgden ervoor dat de manager van de Beatle groep op zijn kamerdeur klopte en hem vertelde dat het meisje de kamer moest verlaten omdat we anders met geweld de kamer zouden binnenkomen.

We zien de Beatle groep als een typische groep reizende artiesten, net als bij een circus. Vandaag zijn ze hier en morgen zijn ze weer verdwenen. We zijn natuurlijk verantwoording schuldig aan alle inwoners van Minneapolis en we voelen ons verantwoordelijk voor het welzijn en de veiligheid van hun kinderen. Alhoewel ze enigszins hysterisch waren en bij dit soort dingen enigszins overenthousiast, weten we waar onze verantwoordelijkheid ligt. We hebben verscheidene meisjes uit het hotel verwijderd. We hebben een aantal van hen uit een kamer verwijderd die als eetkamer was gereserveerd en in deze kamer lagen zij in bed.

V: Begrijp ik het goed als ik zeg dat u vindt dat deze jongens er geen idee van hebben wat goed gedrag is?

Inspecteur: De Beatles? Ik geloof het niet en ik denk niet dat ze deze dingen binnen de groep in zijn geheel zouden tolereren. Maar nogmaals, drie van hen lagen in bed en ik vind niet dat zij verantwoordelijk kunnen zijn voor het onbehoorlijke gedrag van leden van hun groep. Ze begaven zich in en buiten het hotel. Zij gingen om met een groot aantal jonge meisjes die zich op de stoep bevonden. Dit waren voornamelijk meisjes uit Minneapolis. Om middernacht riepen we een avondklok af en vertelden dat tieners jonger dan 18 jaar oud de avondklok overtraden en niet mochten blijven. Op dat moment hoorden we van een aantal meisjes op de stoep dat zij wachtten op vrienden van hen die in het motel waren. We dachten toen natuurlijk dat de enige plek waar ze zouden kunnen zijn de 4^e verdieping van het motel was, waar de Beatles huisden. We gingen naar de 4^e verdieping en doorzochten de gehele verdieping. We deden dit met behulp van lopers en klopten op de deuren om mensen te vertellen dat een avondklok van kracht was en dat ze het hotel onmiddellijk moesten verlaten.

V: Wat was hun reactie op deze maatregel?

Inspecteur: Enkele leden van de groep waren erg gepikeerd. Ze zeiden dat ze de politiefunctionarissen

in Minneapolis erg bekrompen vonden. En dat andere steden erg tolerant stonden tegenover de feestjes die ze in hun kamers hadden gehouden.

V: Bent u fan van de Beatles?

Inspecteur: Nee meneer. Naar hun muziek wordt in mijn huis geluisterd maar ik ben geen Beatlesfan. Voor wat betreft Beatlesmuziek: persoonlijk geef ik er niks om, dit betekent echter niet dat het geen populaire muziek is. Voor wat betreft de Beatles entourage of de groep aanhangers en mensen hun geld met hen verdienen: van diegenen die rondhingen bij het motel moet ik niets hebben en het maakt me ook niet uit als ze nooit meer naar Minneapolis komen, waar ze mee dreigden.

V. Wie dreigde om nooit meer naar Minneapolis te komen?

Inspecteur: Eén persoon uit hun groep met een Brits accent zei tegen me dat ze nooit meer naar Minneapolis zouden komen en ik antwoordde dat die tijd niet snel genoeg kon komen.

V: Voor wat betreft Paul McCartney: had u persoonlijk problemen met hem?

Inspecteur: Nee meneer, helemaal niet. Ik heb niet met de heer McCartney gesproken. Zijn business manager was er ook en ik vond dat het zijn taak was om zijn product tot de orde te roepen.

V: Verwacht u telefoontjes naar aanleiding hiervan?

Inspecteur: Ja meneer, ik verwacht nogal wat telefoontjes (de telefoon rinkelt op de achtergrond). Als we dwingende maatregelen nemen blijkt soms dat we wat telefoontjes krijgen.

Interview met Bill Carlson:

V: Je ging dus naar huis, maar wat heb je de daaropvolgende dagen gedaan met je foto's?

Bill: Ik heb er vrij veel afgedrukt en we hebben ze op kantoor bekeken. Maar ze zijn nooit gebruikt. Alleen het High School Newspaper heeft er een aantal gebruikt en schreef er een kort verhaaltje bij over het concert enzovoort. Dat was het.

V: Je hebt 20 rolletjes volgeschoten en er was niemand die de foto's wilde?

Bill: Mijn foto's van de Beatles lagen op de stapel met al het andere fotowerk en verkenningen die ik op dat moment deed – ik was alleen op zoek naar gebeurtenissen waar ik bij kon zijn en dingen die ik kon fotograferen. Ik heb de negatieven op de eindeloze stapel met dossiers gelegd, samen met al mijn andere werk. Voor wat betreft die dag: ik had niks anders te doen! Niemand anders wilde naar dit evenement gaan en Merle wilde dat ik op pad ging, dus nam ik de perskaart en bracht de dag door met mijn fotocamera's.

V: Is er toen ook maar iets van gepubliceerd?

Bill: De foto's zijn niet gepubliceerd, voornamelijk omdat ik ervoor koos om er niets mee te doen. Ik keek altijd vooruit, mijn doel was nieuwe dingen doen

en andere paden te betreden. Mijn probleem is dat ik nooit meer terugkijk.

V: Dacht je er niet aan dat deze foto's misschien culturele en historische waarde zouden kunnen hebben?

Bill: Nee. Voor mij was het gewoon een evenement om foto's van te maken. Ik was altijd op zoek naar dingen om te fotograferen.

V: Waar ben je al die jaren zo druk mee geweest dat je helemaal niet meer aan de foto's hebt gedacht?

Bill: Vijftien jaar lang was ik een professionele coureur, daarna grottenduiker en uiteindelijk ben ik de cinematografie ingegaan.

V: Wanneer kwam je de foto's weer tegen?

Bill: Kort geleden. Ze zaten nog steeds in mijn portfolio en daar hebben ze bijna 40 jaar lang ingezeten. Mijn partner heeft me aangemoedigd om de negatieven te zoeken en er iets mee te doen. Ze zaten in één van mijn vele dozen met negatieven en dia's. Ze staan nu op mijn eigen website en mensen die er interesse in hebben kunnen ze tegen een redelijke prijs bestellen. De foto's staan op mijn website sinds april 2004 en we hebben er veel aan particulieren verkocht. Daarna zijn we op een Beatlesfestival in New Jersey geweest waar we er ook veel verkochten. De verkoop trekt aan en ik heb een bestelling gehad van Hard Rock Café International die vrij veel foto's wilde om op te hangen in vijf verschillende Hard Rock Cafés over de hele wereld. Als ze bij de managers in de smaak vallen dan kopen ze ze ook voor de andere Hard Rock Cafés.

V: Verkoop en verzend je ze ook naar Europese klanten?

Bill: Ja natuurlijk, we nemen bestellingen aan uit de hele wereld.

V: Heb je overwogen om de foto's en je verhaal aan te bieden aan een uitgever of je foto's voor commerciële doeleinden te verkopen?

Bill: Ik heb er over nagedacht om zelf een boek uit te brengen – misschien één over alle beroemdheden die ik in de jaren '60 en '70 heb gefotografeerd: Louis Armstrong, Bob Dylan, the Beach Boys, Richard Nixon, etc... Ik heb namelijk zo veel muzikanten, politici en beroemdheden op dezelfde manier gefotografeerd als de Beatles. Ik ben blij dat er zo'n groot publiek is voor deze beelden, omdat het anderen wellicht aanmoedigt om de gok te wagen met hun eigen vorm van artistieke expressie.

Dit is het verhaal achter enkele prachtige foto's die op 21 augustus 1965 door Bill Carlson werden genomen en die nooit eerder zijn uitgebracht. Ze zijn vele jaren kwijt geweest maar gelukkig zijn ze weer gevonden en beschikbaar voor iedereen die is geïnteresseerd. De kwaliteit is zeer goed, in zwart-wit en prijzen zijn vanaf \$30 (ca. €24). Zelfs een handtekening van de

fotograaf Bill Carlson behoort tot de mogelijkheden. Zie het zelf op www.carlsonmedia.com.

Nieuwsgaring

samenstelling: Tom Weel, met dank aan Roel Azaro, Frans Vlastuin, Fea Teunissen, Matthieu van Winsen.

- Een verzamelaar heeft de vroegste handtekeningen van de Beatles gevonden, stammend uit mei 1960. Paul tekende met 'Paul Ramon' en George met 'Carl Harrison'. (24.03.04)
- De DVD 'Playback' over George Martin komt eraan. Speciaal voor de DVD bezocht George Martin de plek van zijn AIR-studio op Montserrat, in de 90er jaren verwoest door een orkaan. (24.03.04)
- Stella McCartney heeft een diplomatiek bezoek gebracht aan de paardenraces in Cheltenham. Mede namens Animal Aid besprak zij met de organisatoren de mogelijkheden om renpaarden beter te behandelen. (25.03.04)
- Mary McCartney Donald heeft namens Sight Savers International een collectie foto's verzameld voor een expositie t.b.v. preventie en revalidatie van blinden. De foto's verbeelden persoonlijke visies van favoriete locaties en scènes en zijn gemaakt door fotografen, artiesten en beroemdheden van vandaag de dag. Er hangen ook bijdragen van Paul, Linda en Stella. (28.03.04)
- Een voormalig onderwijzer uit het Peak District heeft de baan als nieuwe bewaarder van John's huis aan Menlove Avenue, Liverpool. Het betreft ene Colin Hall, geboren en getogen in Woolton en zelfs aanwezig geweest op het kerkfeestje op 6 juli '57, waar....(31.03.04)
- De Liverpoolse wijk de Dingle krijgt te maken met een renovatie-project. De kans bestaat dat het geboortehuis van Ringo afgebroken wordt. (08.04.04)
- De Cashbah Club is officieel opengesteld voor publiek. Alleen na afspraak te bezoeken (08.04.04)
- Eric Clapton is ervan overtuigd dat John Lennon en zangeres Lulu ('The Boat That I Row', 'Shout') in de Summer of Love van 1967 een liefdesaffaire hebben gehad. Hij zag hen na een feestje hand in hand een limo instappen. Al jaren bekend is het verhaal dat John tijdens een feestje t.g.v. Magical Mystery Tour, een paar maanden later dus, nogal beneveld was door de alcohol en ruimschoots met een dame aan het flirten sloeg, tot grote woede van Lulu, die dat niet onder stoelen of banken stak en hem bediende met een forse uitbrander. Onlangs was Lulu te gast bij Michael Parkinson (BBC-1) en daar vertelde zij dat ze Paul McCartney recentelijk was tegengekomen, die haar plaagde met haar hevige verliefdheid op Eric Clapton in de 60's! (09.04.04)
- Eric Carmen noemde de meest recente US-toer van Paul McCartney "de beste verdomde show sinds Elton John's Goodbye Yellow Brick Road-toer. Hij klonk zo geweldig, dat ik in staat was om naar huis te gaan en me daar van kant te maken". (09.04.04)
- Bill Harry is bezig met de voltooiing van 'The Ringo Starr Encyclopedia', waarin het accent komt te liggen op Ringo's humor, talent en moed. (15.04.04)
- Heather Mills McCartney verving Larry King tijdens diens tv-talkshow. Daarin voelde zij Paul Newman aan de tand. Helaas had Mrs. Macca weinig kaas

gegeten van gesprekstechniek en het gesprek ging volkomen de mist in. (19.04.04)

- De allerlaatste handtekening van John Lennon is te koop aangeboden voor 180.000 dollar. De handtekening, met tekeningetje en datum erbij, is eigendom van Rabiah Seminole, die tijdens John's laatste uren werkzaam was in de Record Plant studio in New York. Om 22.35 uur signeerde hij en om 22.50 uur vielen de fatale schoten. De opbrengst gaat naar een opvang voor verwaarloosde paarden. (19.04.04)
- Paul en Heather zijn gesignaleerd bij de Long Beach Grand Prix. Paul werd gefotografeerd, terwijl hij stond te praten met Paul Newman. (20.04.04)
- Op 22 juni komt de CD 'Gettin' In Over My Head' van Brian Wilson uit, met daarop de gloednieuwe Wilson-McCartney-collaboratie: 'A Friend Like You' (20.04.04)
- Howard Nicol, zoon van ex-Beatles-drummer Jimmy, is geluidstechnicus en heeft gewerkt aan de Beatles Anthology, waarvoor hij zelfs een onderscheiding heeft ontvangen. (28.04.04)
- In september verschijnt 'Each One Believing. On Stage, Off Stage And Backstage' door Paul McCartney. Het boek gaat over de toernees van Paul sinds het uiteengaan van de Beatles, met Paul's eigen reflecties. Verlucht met honderden foto's van de officiële toer-fotograaf Bill Bernstein. (29.04.04)
- Eind 60er, begin 70er jaren was de groep Taste, met Rory Gallagher als gitarist, enorm populair. Ook John Lennon was een groot fan. (02.05.04)
- Alex Mardas, eens uitvinder en als Willy Wortel aangesteld door de Beatles tijdens hun langste cocktail party, heeft eindelijk iets concreets tevoorschijn getoverd: een heuse tekening van John Lennon, in felle kleuren en door John gemaakt tijdens een LSD-trip. Magic Alex gaat het werkstuk ter veiling aanbieden. (03.05.04)
- Mark Lewishon, bekend auteur van super-gedegen overzichtsboeken over de Beatles, gaat een even gedegen biografie in 3 delen over de Beatles schrijven. Hij was al van plan om een pil over de Beatles in 1963 te vervaardigen, toen hij een lucratieve deal voor een biografie kon sluiten. Deel 1 zal in 2008 verschijnen, het jaar waarin Liverpool de culturele hoofdstad is. Deel 1 zal zeer gedetailleerd gaan over Liverpool en de opkomst van de Beatles. (03.05.04)
- Zak Starkey is nu drummer bij de groep Oasis. (10.05.04)
- Paul McCartney zal tijdens zijn '04 Summer Tour' zijn 3000^e optreden doen. Tijdens dezelfde toernee zal iemand de 8 miljoenste persoon zijn die Paul ziet optreden sinds hij solo ging. (10.05.04)
- In de 60's konden de Beatles altijd goed overweg met de Moody Blues (1^e formatie, met Denny Laine als leadzanger). Hun bassist Clint Warwick overleed onlangs op 63-jarige leeftijd aan een leverziekte. Warwick voerde lange tijd een strijd tegen de drank en verloor in '96 zijn zoon, eveneens vanwege alcohol. (18.05.04)
- Lennon en Jagger Verliefd. Deze stemmingmakende korte formulering sierde recentelijk menige roddelrubriek in de kranten en bladen. Sean Lennon en Elizabeth Jagger, inderdaad: nakomelingen van.., hebben een heftige liefdesrelatie

gehad. Helaas verbrak Mick's dochter de relatie, omdat ze Sean toch niet boeiend genoeg vond. Of, in haar woorden: "Hij is te jong, te stil en teveel een huismus".(19.05.04)

- Beryl Marsden, eens zangeres in The Undertakers, heeft gezegd dat John Lennon het nummer 'Love Of The Loved' speciaal voor haar heeft geschreven. En wij maar denken dat het een song van Paul was! (19.05.04)
- Stella McCartney heeft haar eerste kunstwerk gemaakt: een paard, gemaakt van 3000 kristallen. Het werk is een eerbetoon aan moeder Linda. (20.05.04)
- Op de nieuwe CD van (ex-Byrds-voorman) Roger McGuinn staat een cover van de Harrisong: 'If I Needed Someone'(24.05.04)
- Tijdens de opening van de Chelsea Garden Show (in vroegere jaren vaak bijgewoond door George en Olivia) waren Ringo en Barbara aanwezig. Iemand vroeg Ringo welke bloem hij zou willen zijn, waarop hij meteen antwoordde: "A stargazer, of course" (een sterrenkijker, natuurlijk) (24.05.04)
- De modezaak van Stella McCartney bestaat een jaar. Dit werd gevierd met een feestje, waar o.m. te gast waren: Dhani Harrison, Jason Starkey en Mary McCartney Donald. (25.05.04)
- Op 25/6 zal in San Francisco de jaarlijkse Pride Concert gehouden worden, de eerste openlijke manifestatie in de VS van homo/lesbische culturele organisaties. Het geheel wordt opgedragen aan Brian Epstein, die tegen alle verdrukking in (homo-verbod in de 60's, discriminatie, agressie en geweld als gevolg van zijn geaardheid) de Beatles aan de top wist te krijgen. Optredens zullen plaatsvinden door de Gay Men's Chorus, Lesbian/Gay Chorus en de Lesbian/Gay Freedom Band uit San Francisco. Er zal veel Beatles-muziek weerklinken.(28.05.04)
- Een DVD over het leven van Brian Epstein staat trouwens op uitkomen. Titel: "Brian Epstein: Inside The Fifth Beatle". (26.05.04)
- Een krant uit Australië, The Weekend Australian, is op het spoor gekomen van Jimmy Nicol. Hij leeft nog, maar daar is alles mee gezegd. Hij woont in een flatje op de grens van een industrieterrein in Noord Londen, als een kluzenaar, al jaren volkomen vervreemd van zijn familie. Hij weigert te praten. Het enige wat hij zei, was: "Ik wil er niet over praten, ik kan me niets meer herinneren". (29.05.04)
- Gebleken is, dat voormalige Who-drummer Keith Moon in de 60's drummer van de Beatles wilde worden. In een club vroeg hij de Beatles of hij bij hen mocht komen, waarop zij antwoordden: 'Natuurlijk, schuif maar een stoel bij'. "Nee, als drummer". Ringo: "We hebben al een drummer". Saillant detail: decennia later werd Zak Starkey drummer van The Who.(29.05.04)
- Heather Macca heeft de wens te kennen gegeven dat zij door wil gaan met tv-talkshows. Zij wil interviews afnemen van 's werelds invloedrijke mannen en dan met name: Poetin, Gorbatschov, Clinton en Kofi Annan. (30.05.04)
- Het werk van de Travelling Wilburys wordt opnieuw uitgebracht, met bonustracks. Olivia Harrison en Barbara Orbison werken samen aan dit project.

Barbara heeft een video vervaardigd van de Wilburys, die eind dit jaar uit komt.(30.05.04)

- Acteur Leo McKern (Chang in de film Help!) blijkt in werkelijkheid het tegendeel van zijn filmpersoneage geweest te zijn. Joeg hij in de film constant op de Beatles, m.n. Ringo, om de felbegeerde ring te pakken te krijgen, op de set hield de acteur heel veel rekening met de privacy van de 'boys'. Nu heeft zijn dochter Abigail, 49, geld nodig en biedt een home-movie en unieke foto's van haar vader en de Beatles tijdens de Help-filmopnames ter veiling aan. Abigail was als kind veel op de set, maar mocht zich van haar vader niet teveel met de Beatles bemoeien, vanwege hun broodnodige privacy. (02.06.04)

- Paul McCartney heeft aangegeven dat hij in de 70er jaren bijna de muziek eraan heeft gegeven. Dat was in de periode dat hij via het gerecht de Beatles aan het ontbinden was. Het was een kwestie van 3 tegen 1. Eerst waren ze de beste vrienden en toen de grootste vijanden. Dit was zeer moeilijk te accepteren. Paul: "Ik kon 's ochtends nauwelijks mijn bed uitkomen. Ik dronk veel en had waarschijnlijk een soort zenuwinzinking. Terugkijkend bevond ik me in een toestand van verdriet. Ik rouwde om het einde van de Beatles". (04.06.04)

- 5 juni 2004. Het Parool heeft 4 pagina's over the Beatles in Nederland: It was forty years ago today.

- Op 5 en 6 juni 2004 werd in het Noord-Hollandse Blokker een Beatlesweekend gehouden. Met tal van evenementen werd herdacht dat de legendarische Britse popgroep daar in 1964 in de plaatselijke veilinghal optrad. Het zou het enige optreden zijn dat de Beatles ooit in Nederland gaven. Tijdens de feestelijkheden werd er ook een veiling georganiseerd van Beatles-memorabilia. Een oude lp van de popgroep leverde het bedrag op van 6.500 euro. Het exemplaar van het album Please, Please Me was dan ook niet zomaar een album, maar een door de Beatles gesigneerd exemplaar. De koper, een handelaar, hoopt er in de VS een paar duizend euro meer voor te kunnen vangen. Het was toenmalig verslaggever Herman Stok die de lp veertig jaar geleden tijdens de ook al legendarische rondvaart door de Amsterdamse grachten liet signeren. Het exemplaar is zo uitzonderlijk omdat de handtekening van drummer Ringo Starr ontbreekt. Hij was indertijd ziek en werd vervangen door invaldrummer Jimmy Nicol. Naast de handtekening van Nicol bevat het album uiteraard de krabbels van John Lennon, Paul McCartney en George Harrison.

- 8 juni 2004. De Volkskrant publiceert het stuk dat Cees Nooteboom destijds geschreven heeft over the Beatles in Nederland. Het is ook in boekvorm verschenen: 'Een nacht in Tunesie' - Bezige Bij, 1965.

- 8 juni 2004. Bill Wyman and the rhythm kings traden op in Paradiso. Ze speelden 'Taxman' dat tevens op hun laatste album staat. Albert Lee en Andy Fairweather Low waren ook van de partij, zij speelden op 29 november 2002 bij het 'Concert for George'.

- The Beatles, the O'Jays, the Jordanaires en 14 andere groepen zullen in de the Vocal Group Hall of Fame's worden geïntroduceerd. Deze groep, zal de zevende jaarlijkse introductie van de Hall vertegenwoordigen, gekenmerkt met een doorsnede van de populairste en invloedrijkste vocale duo's,

trio's, kwartetten en kwintetten in populaire muziekgeschiedenis. De Beatles met hun beroemde concert in het Shea Stadion, de Ronettes zijn ook onder de groepen die in de Vocal Hall zullen toetreden evenals de Everly Brothers, een duo waarvan de strakke harmonie als één van de vroege invloeden van Beatles zijn. De Jordanaires, die Elvis Presley op veel van zijn hits begeleidde evenals op de klassieker "Four Walls van Jim Reeves," zullen zich ook bij de Class aansluiten

- Paul McCartney heeft een keer heroïne gebruikt tijdens de topdagen van The Beatles, maar hij stopte tijdig om niet verslaafd te raken. De 61-jarige rocker is blij dat het bij experimenteren is gebleven, want hij heeft zelf gezien tot welke toestanden een drugsverslaving kan leiden. Sir Paul geeft toe dat Klasse A drugs zoals heroïne, cocaïne en LSD aan de basis liggen van menig Beatles-succes. "Day Tripper' gaat over LSD. 'Lucy in the Sky', da's nogal duidelijk. In andere nummers worden subtiele hints gegeven. Eén keer heb ik heroïne geprobeerd. Zelfs dan besepte ik niet dat ik het had genomen. Het deed me niks, gelukkig maar, want die weg was ik niet graag ingeslagen. Ik heb ongeveer een jaar cocaïne gebruikt in de periode van Sgt. Pepper. Coke en misschien ook wel wat marihuana om het wat in balans te houden", aldus McCartney. (DWM) (Belga)

- Jürgen Vollmer staat zeer goed model voor het feit dat je voor een interessant levensverhaal niet persé een beroemdheid hoeft te zijn. Thorsten Knublauch bewijst met zijn portret van Jürgen Vollmer dat ook zo iemand iets te vertellen heeft. Vollmer zelf heeft zijn goedkeuring aan het verhaal gegeven. Het is na te lezen in het, tot nu toe nog actuele "A Ticket To Write" van de Beatles club, Wuppertal. Uitgeverij Schirmer-Mosel zal, waarschijnlijk nog in Mei 2004, het al maanden aangekondigde fotoboek van de beroemde fotograaf uitgeven. De titel: "Die Beatles auf St. Pauli".

- De staatsloterijshow heeft de hand weten te leggen op de uitzendrechten van Rock in Rio in Lissabon, het grootste popfestijn ter wereld. In het najaar worden een of twee uitzendingen (te zien op rtl4) gevuld met concerten en interviews van artiesten die tijdens het pinksterweekeinde optreden in de Portugese hoofdstad. Het programma liegt er niet om: Paul McCartney, Peter Gabriel, Metallica, Sting, Evanescence, Alicia Keys en Britney Spears. En dat is nog maar een greep uit de line-up van dit zesdaagse muziekspektakel. De staatsloterij is druk doende om zoveel mogelijk interviews te regelen en zet hoog in op een gesprek met Paul McCartney.

Uitgegeven: 12 april 2004 17:28 Laatst gewijzigd: 12 april 2004 17:28

- Welgeteld 22 minuten duurden beide Beatles-optredens in het Noord-Hollandse dorpje Blokker veertig jaar geleden. Niettemin staan de enige Nederlandse optredens van de 'Fab Four' bij Beatlesfans te boek als legendarisch. Fans uit heel Nederland kwamen maandag in het Utrechtse Vredenburg naar de fanclubdag om herinneringen op te halen en paraferalia uit te wisselen. Voor de fanclub Beatles Unlimited was het dubbel feest. Het was de 25e keer dat de dag werd gehouden. Voorzitter René van Haarlem was vijftien jaar oud toen de vier uit Liverpool naar de veilinghal in Blokker

kwamen. Van Haarlem: „We luisterden altijd naar Radio Luxemburg, dat muziek uit de Engelse hitparade draaide. Daarop hoorden we de Beatles, die anders en frisser klonken in vergelijking met wat we van de Nederlandse zenders gewend waren." Toen hij hoorde dat het in Engeland immens populaire viertal naar Nederland kwam, kon hij net op tijd nog een kaartje kopen voor het middagconcert. Het kostte tien gulden. "Dat was voor mij een vermogen. Daar moest ik drie weken de krant voor rondbrengen. Bovendien moest ik 's ochtends spijbelen van school. En dan te bedenken dat het nog geen halfuur duurde." Maar wie werkelijk van de Beatles houdt, draait zijn hand niet om voor wat ontberingen, bleek ook in Vredenburg. Zelfs een zeer schokkerige amateurvideo van een concert van Paul McCartney bleek voor een tiental fans in een stil hoekje de moeite van het kijken waard. Drukker was het bij de twee coverbands Let It Be en Rob Bolland's Army Now. Een rondje langs de Nederlandse en buitenlandse kraampjes maakte duidelijk dat er nog steeds een heel lucratieve handel in Beatles-spullen bestaat. Behalve platen en cd's betalen liefhebbers nog steeds geld voor spiegels, poppen, magneten en knopen met beeltenissen van John, Paul, George en Ringo. Bij Van Haarlem heeft de invloed van de band op zijn leven al gezorgd voor zoiets als een Beatles-overkill. Na de lange voorbereidingen en de clubdag zelf heeft hij er echt even genoeg van. "Ik vind dit leuk, maar ik ben blij dat het straks weer is afgelopen. De komende twee weken wil ik geen Beatles-plaat meer horen." Gert Elzinga (46), de man die zorgde voor een monument van de popgroep in Blokker, is daarentegen bezig met een inhaalslag. Hij maakte het hectische concert niet mee, maar kan zich bijna voegen bij de mensen die erbij waren. "Ik heb inmiddels zoveel van de band en het optreden gehoord en gezien, dat het lijkt alsof ik er zelf bij ben geweest."

• Alistair Taylor, de man die bekend is geworden als Mr Fix-It van The Beatles, is op 9 juni overleden in zijn woonplaats Derbyshire. Hij is 68 jaar geworden. Alistair Taylor speelde een sleutelrol in de muzikale carrière van de Fab Four. Hij begon in de muziekwinkel NEMS in Liverpool van Brian Epstein en werd diens assistent. Brian, maar ook de jongens, doopten hem al snel om tot Mr Fix-It. Hij verdiende zijn titel door altijd alles te kunnen regelen dan wel gladstrijken voor de jongens, of het nu om het huren van een limousine ging, het opknappen van hun huis of het boeken van hun vakanties. Uiteindelijk werd Alistair Taylor de rechterhand van de Beatles-manager. Hij vergezelde Brian toen die de eerste keer naar de Cavern ging op 9 november 1961 om de band te horen spelen en was erbij toen The Beatles hun contracten tekenden. Een van zijn triomfen was het oplossen van de copyright-problemen rond de foto's van de beroemde gezichten die gebruikt werden voor Peter Blake's hoes voor de elpee 'Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band'. Na het overlijden van Brian werd hij general manager van Apple. Zijn hele leven is hij bezig gebleven met het promoten van The Beatles en hun muziek. Hij hield lezingen voor fans en beantwoordde onvermoeibaar hun vragen. Over zijn tijd met The Beatles schreef Alistair Taylor

verschillende boeken. Hij was 45 jaar getrouwd met Lesley; het paar heeft geen kinderen. (Bron: icliverpool.co.uk) (Vert.: Matthieu van Winsen)

• Paul McCartney heeft het aan de stok met zijn crew en dan met name met de mannen die zwaar lichamelijk werk moeten verrichten, zoals het opbouwen van het podium voor zijn Europese tournee. De ex-Beatle eist namelijk van zijn medewerkers dat ze vegetarisch eten. 'Het is volkomen waanzinnig,' zei een medewerker in Oslo. 'Wij worden geacht van 's morgens acht tot 's avonds acht te werken en krijgen alleen maar salade en andere vegetarische maaltijden voorgezet. Ik kan dit werk niet doen zonder mijn dagelijkse stuk vlees te eten. Anders neem ik mijn eigen lunchpakketje voortaan wel mee.' Andere bronnen melden dat de medewerkers ook geen leren riemen en schoenen zouden mogen dragen. 'We kunnen niet controleren wat ze in hun vrije tijd doen,' zegt een woordvoerder van Paul McCartney. 'Maar zolang ze in het stadion zijn waar Paul optreedt, is het juist dat ze geen vlees mogen eten.' (Bron: arrowfm.com) (Vert.: Matthieu van Winsen)

• In dit exclusieve interview, vertelt de Koninklijke rock'n'rollridder in L.A. over het gestalte geven van de jaren '60, zijn verhouding met John Lennon, het uiteenvallen van de Beatles, het leven na Fab4, zijn analyses en feesten, zijn hoogte en diepte punten met Wings... en over het zijn van de grootste optredende solo rock legende op 62jarige leeftijd. Op de [Uncut website](#) vind je de cover en een tracklist (met soundsamples) van de speciaal samengestelde CD voor deze uitgave. Op de CD een versie van Brian Wilson solo versie (niet van het album Pet Sounds) van "God only knows," Nat King Cole zingt "The Very Thought of You," Donovan's "Sunny Goodge Street," Frank Sinatra's "Lovely Way to Spend an Evening", Fred Astaire's "Cheek to Cheek," George's "Marwa Blues" en twee McCartney songs -- "Calico Skies" en een "Radioslave Mix" van "Temporary Secretary." (Bron: Uncut) (Vert.: Roel Azaro)

• Er gaat een bericht rond via de Usenet nieuwsgroepen en mailinglists over de inhoud van de Let It Be DVD. Bronnen vertellen ons dat het project nog niet bij het punt is over welk materiaal gaat worden gebruikt, droevig, het is enkel een product van de overactieve verbeelding van iemand. (Bron: Abbybeyrd) (Vert.: Roel Azaro)

B.U.L.P.S.

Bel of mail voor bestelling van een van onderstaande artikelen: Tom Weel, Adastraat 30, 7607 HB Almelo, tel. 0546-811122, tomtom@home.nl Op mijn website staat voortdurend de meest recente lijst (en nog veel meer): <http://members.home.nl/tomtom>

* **LP'S BEATLES/RELATED** * T198 Beatles 1967-1970 (NL) E7 * T710 1967-1970 (2LP) E7 * W58 1962-1966 (NL) E7 * Rock & Roll Music (2LP) E7 * **LP'S HARRISON/RELATED** * T706 Golden Avatar - A Change Of Heart (thanks George) E2 * W23 Golden Avatar - A Change Of Heart (thanks George) E2 * W24 Golden Avatar - A Change Of Heart (thanks George) E2 * Golden Avatar - A Change Of Heart (thanks George) E2 * Cheech & Chong - Los Cochinos (incl. George) E20 * Prince's Trust 1987 (1 LP only, but with Harrison and Starr tracks!) E5 * **LP'S LENNON/RELATED** * T42 Harry Nilsson - Pussycats E2 * T49,50,51,52 Yoko Ono - Season Of Glass (Ger) E1 * W59 Shaved fish (NL) E7 * **LP'S MCCARTNEY/RELATED** * T65 London Town (NL) E2 * T360 Band On The Run (NL) E1 * T516 London Town E2 * T517 London Town

E2 * T518 Band On The Run E1 * J3 Band On The Run E2 * J5 Tug Of War (Dui) E2 * T697 Wings - At The Speed Of Sound (NL) E1 * T832 Tug Of war (Dui) E2 * T842 Michael Schenker Group - MSG (thanks Paul) E2 * W18 Conspiracy of hope E2 * The Summit (incl. Jet) E1 * James Bond Grootste Hits (incl. Wings Live And Let Die) E2 * All Time World Stars (incl. Mike McGear - All the whales in the ocean) E1 * Godley & Creme - Freeze Frame (incl. Paul) E5 * **LP'S STARR/RELATED** * T70 Ringo (NL) E2 * Ringo (+Book) E7,50 * T519 Rotogravure E2 * Ian McLagan - Troublemaker (+Ringo) E20 * **LP'S COVERS** * T18 All This and World War II (Beatlescovers) (2-LP) E5 * All This and World War II (Beatlescovers) (2-LP) E5 * T351 Stars On 45 Long Play Album (NL) E2 * T409 Cilla Black - Sings A Rainbow (incl. Yesterday, prod. G. Martin) E2 * T480 Royal Philharmonic Orch. - Plays Beatles 20th anniversary E5 * T577 Stars On 45 - Stars On 45 12" Maxi Single (NL) E2 * T583 Stars On 45 Longplay Album E2 * T788 Royal Philharmonic Orch. - 25 th. anniversary E5 * T846 Louis van Dyke - Plays Beatles E2 * Louis van Dyke - Plays Beatles E2 * W17 Roxy Music - High Road Live 12" (Jealous Guy) E2 * Roxy Music - High Road Live 12" (Jealous Guy) E2 * W25 All This and World War II (Box Set) E10 * W62 Rostal & Schaefer - Beatles concerto E7 * Salt N Pepa - Twist and shout 3 versions 12" E3 * Sgt Pepper (cover version! Of Sgt Pepper soundtrack) E2 * Lennon & McCartney Tijuana Style E3 * Pourcel meets Beatles E5 * Jose Feliciano - 10 to 23 (incl. 3 Beatles covers) E1 * John Hamilton Band - 20 Beatles Hits for teens E5 * Sgt Pepper (Soundtrack 2LP) E3 * Rob Agerbeek - Beatles Boogies LP E7 * Stars On 45 Vol. II (various artists, Abba) E2 * Meet the Raisins - 60's soulclassics covers + Let It Be parodysleeve E7 * Frank Chacksfield - Plays The Beatles Songbook (fold-out sleeve!) E3 * Various (Motown) artists - El Sello Negro Interpreta Lennon Y Mccartney (Uru) E7 * **LP'S SOUNDALIKES** * Greatest Hits Vol. 5 (incl. Smyle - Crazy Lazy Little Miss) E1 * **SINGLES BEATLES/RELATED** * Eleanor Rigby / yellow submarine (NL) E2 * Lady Madonna / Inner Light (pc, NL) E5 * **SINGLES HARRISON/RELATED** * **SINGLES LENNON/RELATED** * T349 Power to the people (NL) E1 * T526 Instant karma (Dui) E1 * W70 Mother (NL) E2 * **SINGLES MCCARTNEY/RELATED** * T127,128 Mull of Kintyre / girls school (Dui) E1 * T129 Mull of Kintyre / girls school (NL) E1 * T296 Mull of Kintyre (UK) E1 * T531 Mull of kintyre (NL) E1 * T834 Another day (NL) E1 * Band on the run (NL) E2 * Another Day (Ger, pc) E3 * Once upon a long ago (NL, Ger, pc) E3 * Spies Like us (NL, pc) E3 * Say say say (pc) E3 * **SINGLES STARR/RELATED** * T353 It don't come easy / Early 1970 (NL) E1 * **SINGLES APPLE/RELATED** * T98 Cilla Black - Surround yourself with sorrow (NL) E1 * T431 Nilsson - Coconut/Down (Dui, pc) E1 * T432 Nilsson - Remember/lottery song (Dui, pc) E1 * Badfinger - No matter what / carry on till tomorrow (labelcover) E3 * Grapefruit - Deep Water (pc) E4 * **SINGLES COVERS** * T478 Shirley Bassey - Something (NL, pc) E1 * Shirley Bassey - Something (NL, pc) E1 * T611 Bryan Ferry - EP incl. It's Only Love (pc, UK) E2 * T643 Peace Choir - Give Peace A Chance (pc, Eur) E2 * T672 Cafe Creme - Unlimited Citations (non-stop Beatles disco) (pc, NL) E1 * T676 Joe Cocker - With a little help (NL) E1 * T680 Cafe Creme - Unlimited Citations (non-stop Beatles disco) (pc, NL) E1 * T766 Overlanders - Michelle (NL) E1 * T838 Tina Turner - Help (pc) E1 * T848 Cafe Creme - Unlimited Citations (non-stop Beatles disco) (pc) E1 * W73 Mariane Faithfull - Yesterday E2 * Discotheque - Intro Disco Medley (incl. I feel fine) (7", pc) E2 * Bill Bowden - Help (7", pc) E3 * Billy Preston - Blackbird (7", nc) E1 * Billy Preston - Blackbird (7", pc) E3 * Jose Feliciano - she's a woman (7", pc) E3 * Genesis - Land of confusion - parody With the Beatles sleeve (7", pc) E3 * Jose Feliciano - And I Love Her (nc, Ger) E2 * Matt Monro - Yesterday (nc, NL) E2 * Joe Cocker - With a little help (EP, nc, NL) E2 * Randy Crawford - Imagine (pc, NL) E3 * Elton John - Give peace a chance (pc, Ger) E2 * Tina Turner - Help (PC, live version) E3 * Joe Cocker - With a little help (PC, NL) E2 * Buddy Odor - Is A Gas (cartoon parody Beatles sleeve) E1 * Buddy Odor - Is A Gas (cartoon parody Beatles sleeve) E1 * Los Manolos - All my loving (pc) E2 * Laurent Voulzy - Rockollection (medley incl. Hard day's night) E2 * Highlights - Hello Little Girl (Hit Parade EP, pc) E5 * Spooky Tooth - I am the walrus (pc) E4 * Karin Kent - Jelle sal wel sien (Dutch Yellow submarine, pc) E5 * Roxy Music - Jealous Guy (pc) E2 * Hitparade EP (Highlights - Hello little girl) (nc) E1 * New Adventures - I'm Down (pc) E3 * Star Sound - Stars On 45 (diff p.sleeve than Euroversion) E3 * Stars On 45 - Stars On 45 (Ger, pc) E1 * Cilla Black - Yesterday E2 * Cilla Black - Yesterday (NL, pc) E3 * Sergio Mendes - With a little help from my friends E2 * Fats Domino - Lovely Rita (pc) record and sleeve -- E2 * **SINGLES SOUNDALIKES** * Monsoon - Ever so lonely (pc, nl) E1 * T236 Klaatu - Routine day E1 * Klaatu - I can't help it (pc, nl) E2 * T708

Pilot - Canada / The Mover (pc, nl) E1 * T709 Pilot - Magic / just let me be E1 * W86 Smyle - Dream of me (pc -) E2 * Monsoon - Ever so lonely (pc, nl) E1 * T837 Nick Nicely - DCT Dreams (pc) E1 * Smyle - It's gonna be alright (pc) E2 * Monsoon - Ever so lonely (pc, nl) E1 * **SINGLES TRIBUTES** * W85 Elton John - Nikita / The man who never died (pc) E1 * Elton John - Nikita / The man who never died (pc) E1 * Iren Koster - We won't say goodbye, John (PC, NL) E1 * Iren Koster - We won't say goodbye, John (PC, NL) E1 * **SINGLES REST** * T731 Lucky Blondo EP 4x 60's covers (pc, Fra) E1 * **CD'S HARRISON/RELATED** * T548 Monty Python - Invasion from the planet Skyrion Interactive VideoCD E15 * **CD'S LENNON/RELATED** * Harry Nilsson - Pussy Cats E10 * T865 Yoko Ono - Rising E10 * Yoko Ono - Rising E10 * Julian Lennon - Photograph Smile CD E10 * Julian Lennon - Photograph Smile CD E10 * **CD'S MCCARTNEY/RELATED** * Back In The US 2CD * E7 Flowers in the dirt (1ste persing) CD E20 * T712 Fireman - Rushes E15 * W37 Freedom Cdsingle E7 * No Other Baby Cdsingle E7 * Flaming Pie CD E15 * Laurence Juber - Altered Reality CD (Wings member) E10 * Peter Kirtley Band (+Paul) - Little Children Cdsingle E10 * Peter Kirtley Band (+Paul) - Little Children Cdsingle E10 * Mike McGear - McGear (12 tracks!) E20 * Mike McGear - McGear (12 tracks!) E20 * **CD'S STARR/RELATED** * **CD'S COVERS/SOUNDALIKES** * T78 CD-single Velvet Jones - What the hell's (incl. Giles, son of George Martin) E1 * T656 Stars On Classic - The Beatles CD E7 * T715 Stars On Classic - The Beatles CD E7 * T795 Instrumental Memories E5 * T804 Royal Philharmonic Orch. - Symphonic Beatles (incl. Free As A Bird, Real Love) CD E10 * T872 Goran Solsscher - Plays the Beatles E15 * W42 Tropical tribute to the Beatles E15 * W79 CD-ROM Guitar Hits Volume 2: Songs of Lennon & McCartney E25 * W81 Copy Cats - The Music Of The Beatles E7 * Copy Cats - The Music Of The Beatles E7 * Seagull - Listen To The Fab 3 CD E15 * Dr Fink - Hooked on the Beatles Non stop Beatles hits CD E7 * Dr Fink - Hooked on the Beatles Non stop Beatles hits CD E7 * The Million sellers (incl. A Hard Day's Night) E3 * Royal Philharmonic Orchestra - Plays The Beatles E7 * Oasis - Who Feels Love Cdsingle (incl. Helter Skelter) E5 * From Hamburg To Here E5 * Uncut Why Don't We Do It In The Road (cover compilation) E20 * Classic Dream Orchestra - Greatest Hits Go Classic The Beatles E10 * Various - Songs From the Material World E15 * Michael Jackson - Remember The Time Cdsingle (incl. Come Together) E5 * Committee - Eleanor Rigby Cdsingle (2 versions) Colour copy of original sleeve E5 * Committee - Eleanor Rigby Cdsingle (2 versions) Colour copy of original sleeve E5 * Murphy's Law - Beatles Karaoke Party E10 * Dice - If The Beatles Were From Another Planet E10 * Symphonic Rock Orchestra Vienna - Classic Beatles E7 * Peter Breiner - Beatles Go Baroque E10 * Beatles Tribute Projekt - Fab 4 Hits E10 * Golden Nightingale Orchestra - For Lovers Only (4 covers) E4 * André Pouwer - All You Need Is Love Cdsingle (+Karaoke +Jazz version) E5 * Allen Toussaint Orchestra - 24 Memorable Themes Beatles Songbook E7 * George Michael - Freeek Cdsingle (with The Long And Winding Road) E5 * George Michael - Freeek Cdsingle (with The Long And Winding Road) E5 * Uncut Instant Karma A Tribute To John Lennon E25 * Zo Dit Is Kerstmis (incl. Daryll-Ann - Happy Xmas) (VPRO special Christmas CD compilation) E5 * **CASSETTES** * W84 Rutles - Shangri La (4songs tape) E5 * W85 Rutles - Shangri La (4songs tape) E5 * **VIDEOS** * Vanilla Sky (ex-rental) bad start E2,50 * I Am Sam (incl. Beatlesongs) (ex-rental) E5 * **BOOKS/POSTERS/REST** * T638 Display box George H. Cloud Nine (30x30x30 cm.) E25 * T884 Mojo April 2000 E2 * W14 Lennon Legend 12" card E1 * W16 Lennon Legend 12" card E1 * W53 Hitdossier 1958-1987 (NL hits boek) E5 * Readers Digest (incl. NL. Interview Paul) E2 * Live and let die pocket book (Dutch version) E3 * The Kettles - cartoon magazine with Beatles parody, in Help parody 7" sleeve E5 * Vanilla Sky postcard E 0,20 * Just Like Starting Over postcard E 0,50 * I Should Have Known Better postcard E 0,50 * Uruguay George Harrison tribute stamp E 0,50 * **VARIOUS OTHER ARTISTS** * Bruce Springsteen - Live & Rare (promo) E10 * James Brown - Live At The Apollo E7,50 * Bob Dylan - Essential 2-CD E15 * Joe Jackson - Night And Day E7,50 * Elton John - Goodbye Yellow Brick Road E7,50 * Bob Marley - Very Best Of (painted picture sleeve) E7,50 * Bob Marley - Legend E7,50 * Elvis Presley - Are You Lonesome Tonight (Laughing version) (promo) E5 * Oasis - Go Let It Out CD-single E5